

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

ÚJ KOLLEKTÍV SZERZŐDÉST KÖTÜNK

Elnökségünk és a Postavezérgazgatóság szakosztályvezetői, igazgatói tanácsa közösen tanácskoztak január 29-én a postai kollektív szerződésről. Egy sor kérdésben döntés született. Ezek közé tartozik: milyen új egyenruhát kapnak a postások. A postai lakásépítési akciók vállalati támogatásának elvei is sorra kerültek. Megbeszéltek a postai kollektív szerződés tervezetét, amely most már 1969-70 évre szól. A vitát **Horn Dezső**, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérgazdátja vezette. Az értekezlet — a módosítások figyelembevételével kiegészített kollektív szerződést megfelelőnek tartotta arra, hogy jóváhagyás végett a szakszervezet központi vezetősége elé kerüljön.

Az elnökség külön tárgyalta a sajátos szakszervezeti vonatkozású kérdéseket, így a két ülés között végzett munkát, a szakszervezet 1969. évi költségvetését, a szakszervezeti tagok tagdíjbesorolására vonatkozó, valamint a testnevelési és sporttevékenység továbbfejlesztését célzó javaslatot. Meghallgatta a szakszervezeti választások végrehajtásáról és a dolgozók ügyeinek, panaszainak intézéséről szóló tájékoztató jelentéseket is, majd elfogadta azokat.

Február 6-án ült össze a központi vezetőség; a kollektív szerződés és a szakszervezet 1969. évi költségvetése szerepelt a napirenden. A beszámolót **Besenyi Miklós** főtitkár tartotta, aki utalt a központi vezetőség novemberi ülésére, megállapítva: az 1968-ra kötött kollektív szerződésben rögzítettek végrehajtották, megoldottak egy sor, a postásokat foglalkoztató kérdést. (Külszolgálati díjak, kishivatali dolgozók bérszintje, bérrel kívüli juttatások, éjszakai pótlékok stb.). Megköszönte a szakszervezet nevében a szakszervezet erőfeszítéseit. Az új, két évre szóló kollektív szerződésről megjegyezte: jobban összhangban van a posta egyetemes érdekeivel, politikai, gazdasági célkitűzéseivel.

A szerződés alapján megcélozhatóbban lehet felhasználni a rendelkezésre álló anyagi eszközöket, javítani lehet a dolgozók életkörülményeit. A kollektív szerződés vitájában sok dolgozó vett részt, tett javaslatot, amelyek zömét — ha nem álltak a törvényekkel, rendelkezésekkel ellentétben — figyelembe vették a végleges szövegezésnél. Szólt arról, hogy azokat a kérdéseket, amelyek kimaradtak a kollektív szerződésből, a függelékbe lehet betenni, természetesen esetenként is szem előtt kell tartani a Munka Törvénykönyvét és a különböző rendelkezéseket. A bérszint növeléséről szólva megállapította: a postások átlagkeresete 1800 forint, a forgalmi szolgálatban levőké 1600 forint. A további előrehaladás érdekében — a lehetőségek figyelembe vételével — a szakszervezet minden segítséget megad ezen a téren.

Úgy látjuk, hogy az új kollektív szerződés két esztendő alatt az átlagos bérszintet 5 százalékkal lehet emelni, s ezt reálisnak tartjuk — mondotta **Besenyi Miklós**. Az év végi nyereségrészesedést is szeretnénk 1969-ben 2,5 százalékkal növelni, s ez vonatkozik a tartalékok kiegészítésére is. Az összesítés dolgozók terhére bizonyos anyagi eszközöket biztosítani kell a kulturális és szociális stb. beruházásokra, hiszen ez a dolgozók érdeke. Ez nem zárja ki, hogy egyes igazgatóságok a saját erejükből is adhassanak ilyen céloknak.

A hírlapdolgozókat illetően figyelemztető a jelenlegi nyereségrészesedési rendszer elavultsága: az alapul vett 5 forintos órabér nem reális. Tehát újbóli besorolás szükséges. Az elképzelések szerint: tíz forint lesz átlagosan az órabér, s ez lesz az alapja a részesedés elosztásának. Az új postás egyenruha, amely korszerű, szép lesz — évi 12 millió forint kiadást jelent, viszont át kell dolgozni az egyenruha szabályzatot.

A kollektív szerződésben a lakásépítés kérdése jelentős helyet foglal el. Két hónapon belül — a szakszervezettel együtt — ki kell dolgozni egy olyan rendszert, amely szerint kezdeményezhetünk e területen. Lakásépítésre a részesedési alap 10 százalékát fordíthatjuk. E fontos feladatot azonban le kell bontani az igazgatóságokra, de az első időben, javaslom, kezeljük központilag ezeket az anyagi kereteket.

Az elmúlt évi kollektív szerződés végrehajtásával kapcsolatos megjegyezte: arra kell törekedni, hogy a kulturális beruházásra biztosított összeget fel is használják. (1968-ban 55 millió forintból csupán 25 milliót használtak fel!) A jövőben erre jobban figyeljenek mindenütt! Például nem elég megszerezni a szakszervezet hozzájárulását munkásszállás építéséhez; az is szükséges, hogy megtervezzük az összeget és ha ez megvan, akkor végül is ne álljanak elő egyesek azzal, hogy még sincs szükség a munkásszállásokra. Igaz, egy modern, egészséges munkásszállás fenntartása többbe kerül a jelenlegi elavultnál. De az új gazdaságirányítási rendszerben változatlanul érvényes: biztosítani kell a dolgozók kulturált élet- és munkakörülményeit. A szakszervezet befolyást gyakorolt az új kollektív szerződés kialakításánál az irányban is. Kérte a posta vezetőit, hogy 1971-re az összes kollektív szerződéssel kapcsolatos jogszabályokat könyvtárakban adják ki, s az legyen hozzáférhető minden postás számára.

A munkaidőcsökkentéssel kapcsolatosan kijelentette: sajnós, a szakszervezet nem lát még lehetőséget az általa-

nos bevezetésre, mert a postának elsősorban a lakosság igényeit kell figyelembe venni. Egyébként e témával foglalkozzon minden postaszerv a saját területén, s a lehetőségek figyelembevételével dolgozzák ki a munkaidőcsökkentés feltételeit. Végül kérte a központi vezetőséget, fogadja el a kollektív szerződést, amelyet hamarosan aláírnak a szakszervezet és a Postavezérgazgatóság képviselői.

A vitában részletesen tárgyalták meg az új kollektív szerződést. **Dr. Buják Konstantin** postavezérgazdátja helyettes az elmúlt kollektív szerződés kedvező tapasztalatait esetezte; az új szerződésről hangoztatta: a szakszervezet és a gazdasági szervek vezetői minden lényeges kérdésben megegyeztek.

A központi vezetőség az új kollektív szerződést, a figyelembe vehető módosításokkal, elfogadta és aláírásra javasolta, ami február 22-én meg is történt.

Ezután került sor a szakszervezet 1969. évi költségvetésének beterjesztésére, amelyet szintén elfogadtak.

B. Gy.

Érdekvédelem

Sok az elavult, egészségtelen, sőt akadékoskodó életveszélyessé vált postaépület is a területünkön. Legalább 469 bérelt és 126 postai tulajdonú épületben elhelyezett postahivatalunkat kell a korszerűen létesítményekhez sorolnunk. A szakszervezeti taggyűléseken, termelési tanácskozásokon elhangzottak, a dolgozók észrevételei és a helyszíni tapasztalatok alapján területi bizottságunk levonta a szükséges következtetést: a postaépületek korszerűsítése, a dolgozók testi épségének, egészségének védelme, a munkakörülmények javítása egyik fő feladatunk volt.

A postaépületek állapotának részletes ismerete érdekében munkavédelmi bizottságunk a Szakszervezetek Győr megyei Tanácsa segítségével feltérképezte a területet és a helyszíni szemlék tapasztalata alapján felmerte a postaházak állagát. A soproni területi bizottság ülésén megállapítottuk a sürgősségi sorrendet, majd javaslatot tettünk az igazgatóság harmadik öt éves beruházási tervének összeállításához.

A vitán az igazgatóság elfogadta érveinket, és így egyetértés alapján sikerült elérni, hogy a legsürgősebb építési és korszerűsítési munkák kerüljenek a harmadik öt éves tervbe. Igényként ugyan meghaladták a beruházási kereteket nyújtotta lehetőségeket, de az igazgatóság a lehetőségek szinte végső határáig elment, s a vártnál több postahivatalt korszerűsített. A harmadik öt éves terv eddig eltelt időszakában 60 hivatal dolgozói költöztek új, vagy korszerűsített épületbe. Örvendetes, hogy a tanácsokkal együttműködve, további 26 községben sikerült új postaházakat létesíteni.

A munkásszállás területén lényeges javulás csak 1969-70-ben várható. Addig is a bútorzat kicserélésével igyekeztünk azokat otthonosabbá és kényelmesebbé tenni. 1969-70-ben Veszprémben, majd Szombathelyen, és végül Győrben, összesen mintegy 150 férőhelyes munkásszállás létesült. Sopronban, az oktatási épülettel együtt, 50 fős munkásszállás építése kezdődik. Ez a III. öt éves terv időszakában. Legfontosabb és legsürgősebb: a Veszprém 1-es hivatala és munkásszállása. A veszprémi gondok részben a harmadik öt éves terv hátralevő éveiben, részben a negyedik öt éves tervben oldódnak meg. A munkásszállások hiányát lakóközösségek beszerzésével is igyekeztünk pótolni. 1966-ban 2 db., majd 1968-ban további 5 öltözőkocsit vásároltak.

Különös gondot fordítottunk a nehéz fizikai munka megkönnyítésére. 1966-ban útátjáró gépet, kobra fejőkalapácsot, több kompresszort, árokásó gépet, majd 1967-ben ugyancsak több kisebb gépet, TT4-K-traktort, 2 db kis traktort, majd 1968-ban 4-K traktort szerzett be az igazgatóság.

Orvosi tanácsadó szolgálatot tartunk Sopronban, Győrben, Szombathelyen és Veszprémben is. Ez nagy segítséget nyújt az elhanyagolt betegségek kialakulásához, illetve a bajok megelőzéséhez. Ezt a szolgáltatást ebben az évben tovább kívánjuk bővíteni Keszthelyen és Pápán is.

Az üdültetés fejlesztése érdekében Balatonbogláron és Szigligeten a Központtól és az SZMT-től kapott beutalókon kívül, családok üdültetését biztosítottunk. Így, mintegy 50-60-nál több postás család jut pihenéshez. Fenntartjuk a Bük-fürdőtelepen felárt gyógyfürdői kabinbérletünket.

A hivatalok és üzemek egészségügyi felszereléseinek cseréje és pótlása is szépen halad. 1968-ban öltözők, mosdók, zuhanyzók és egyéb egészségügyi helyiségek kialakítására, vagy korszerűsítésére 374 000 Ft-ot fordított az igazgatóság. Nem lehetünk elégedettek viszont a régi nagyhivatalok fűtésével, világításával.

A területi bizottság hozzáfogott egy „szociális program” elkészítéséhez, amely két időszakra — 1969-1970-re, illetve a negyedik öt éves terv idejére — tartalmaz további teendőket. A programot úgy készítettük el, hogy világosan látható legyen, melyek lesznek azok az új beruházások (termelői és egyéb), amelyek a szociális normák előírásai alapján lényegesen megváltoztatják az egészségügyi és munkakörülményeket. Tartalmaz a tervezet rekonstrukciós feladatokat, amelyekkel szintén dolgozunk egészségügyi, szociális és munkakörülmények javítását. Elkészítjük az előkészítendő évekre azokat az elképzeléseket, amelyekkel a kiegészítés gyorsítását kívánjuk segíteni.

Benkő Tibor,
TB-titkár

HAT ASSZONY ALASZTAL KORÚ

Az emberséges bánásmód sok mindenért kárpótol

Hat asszonnal ültek körül az asztalt. **D. Szabó Józsefné**, a Távbeszélő Díjbírója, **Horváth Istvánné II.**, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, **Zakár Ferencné**, a Távbeszélő Tudakozó és Névszakszervezet, **Hegedűs Sándorné**, 112. posta, **Bérczes Istvánné**, a Posta Gépiadattfeldolgozó Üzem, **Szigeti Lajosné**, a Rákospalota 1. postahivatal dolgozója.

A beszélgetés célja az, hogy a dolgozó anyák problémáit közelebbről megismerjük, a lehetőségek szerint enyhítsük, illetve feltárjuk a szakszervezet előtt mit lehetne még tenni a dolgozó anyák érdekében.

Emiatt nálunk soha nincs nézeteltérés — válaszolták szinte kórusban. — Két gyermekem van az egyik még csak három éves. Előfordul, hogy elkésem, máskor korábban kell eljőnnöm — mondja **D. Szabó Józsefné** —, de emiatt soha nincs szemrehányás. A kislányt időt igyekszem máskor ledolgozni. A hivatal vezetője pedig megérti, tudja, hogy nem élek vissza helyzetemmel.

Nálunk a vezetőség igazán segít az anyákat. Még azt is megteszik, hogy a kisgyermekeseket saját kívánságuk szerint osztják be — folytatja **Horváth Istvánné II.** — Pedig nagy a hiány és főképp nyáron nehéz a helyettesítés. Ilyenkor azt is meg kell oldani, hogy akinek iskolásgyermeke van, legalább 12 nap szabadságot kivehessen. Nyáron egyébként ez a maximum, másképpen nem kerülne mindenkire sor. Még nehezebb minden igénylőnek családostól beutalt adni. Véleményem szerint a szülő jegyek helyett sokkal több családost kellene adni. Hiszen aki egyedül van, könnyebben segít magán.

A nyári gondok közé tartozik a bölcsődei, óvodai egynapos szünet. Az érintettek ilyenkor kénytelenek fizetés nélküli szabadságot kivenni és ez bizony érzékenyen érinti őket.

A fizetés nélküli szabadság amúgyis sok gondot jelent — fűzi hozzá **Hegedűs Sándorné** —, egy bölcsődebe, vagy óvodába járó gyerek kéthetes betegsége például alaposan próbára teszi a családi költségvetést. Ha a gyerek lázas, természetesen nem lehet bevenni. Az anyák kénytelen otthonmaradni és erre az időre minden jövedelemtől esleik. Nálunk erre segélyt sem adnak, tudomásom szerint ilyen nem is terveznek. Pedig ezek a kisgyermekes anyák igényt tartanak rá... És azt hiszem, ez nem is pénzkérdés. Ezt azért is meg kellene oldani, mert a bölcsődeben időnként zárlat is van, akkor sem tudják felvenni a gyerekeket, a mamák olyankor is kénytelenek fizetés nélküli szabadságra menni. En már ebben nem vagyok érdekelt, de mások-

tól tudom, hogy a gyermekintézményekben kevés a hely. Sok kolléganőm megszakitáná gyermekgondozási szabadságát — ez jó lenne a postának is —, de a gyereket nem tudja elhelyezni.

Az is zúfolt óvoda, ahová az én kislány jár — teszi hozzá **D. Szabóné**. — Huszonkét gyerekre jut egy óvónő. Mindig sajnálom szegényt, hogy bír egyszerre ilyen sok gyerekkel. Egyébként meg vagyok elégedve az ellátással, bánásmóddal. De egy kis modernizálás már igencsak ráférne erre az óvodára. Még a játékok is ócskák...

Sokkal könnyebb lenne a helyzetünk — hangsúlyozza **Bérczesné** —, ha ránk is vonatkozna a szabad szombat. Alacsonyok a fizetések, nincs rövidített munkaidő, ezért aztán elmennek tőlünk a fiatalok.

Nehéz a munka is — folytatja **Horváthné**. — Napi 20 ezer hívásunk van, rossz levegőben dolgozunk, sokszor el kell viselni a felek durvaságát. Szóval nem könnyű a munka.

Ez igaz — helyesli **Zakárné**. — A munkakörülmények nem valami rózsásak, én magis nagyon szeretem a munkámat, sajnálom is itthagyni. De bizony szívesen társaságban mondanám, mennyit keresek, szemrehányás nélkül hozzátéve kétszáz forintot.

És is jól érzem magam a postánál — fűzi hozzá **D. Szabóné**. — Pedig az én munkám is jócskán megcsúszott az utóbbi években. És a körülmények sem előnyökre, hanem hátrányokra változtak. De az emberséges bánásmód, a megértés a vezetők részéről sok mindenért kárpótolja az embert. Arra viszont gondolnia kell a posta vezetőinek, hogy ilyen kereseti viszonyok mellett előbb-utóbb elmennek a fiatalok. Mi, „örgegek”, maradunk, a fiatalok viszont jönnek, s azután gyorsan odébánnak.

Mert a fiatalok még nem tudják, amit ezek az asszonyok egybehangozva állítanak: sok függ attól, hogy milyen a főnök. Zakárné például azt mondja: ha valakiről kiderül nálunk, hogy terhes, nagy szeretettel veszik körül és a gyereket már megszületése előtt a „Tudakozó” gyerekeiként” minősítik. Itt **Török Mihály** a főnök. **Hegedűsné Simorai Lajos** osztályvezető emberségéről és megértéséről nyilatkozik nagyon elismerően. **Bérczesné** főnökeiről, **Mátrai Ottó**ról ad kitűnő „bizonyítványt”.

Vezetőiknek tulajdonítják — joggal —, hogy személyes tulajdonukban sokaságban találunk. Megoldásra csak azok a problémák várnak, amelyek intézményes intézkedést kívánnak.

Lukács Mária

A szocialista brigádok útja és jövője

Tíz esztendeje, hogy Magyarországon, a postán is sorra alakultak olyan brigádok, amelyek vállalták a példamutatást szocialista társadalmunk építésében, formálásában. Az elhatározást hitvallásnak is tekinthetjük a párt, a kormány politikája mellett. E nagyszerű mozgalom helyreállította a szocialista munkaverseny becsületét, kirekesztette magából az önzést, hogy a közösségi érdeket állítsa helyére, s hamar tömegmértékűvé vált. 1900 brigád 19 ezer tagja — tehát a postások több, mint 35 százaléka verseng a szocialista címmért, vagy megtartásáért. Csúsan az elmúlt esztendőben 1010 brigád bizonyult méltónak e társadalmi rangot, megbecsülést jelentő szocialista címhez, amelyet a termelési tanácskozáson szavaztak meg számukra, gondos mérlegelés, elemzés után.

A postás szocialista brigádok vezetőinek február 14-i országos tanácskozásán mintegy 220 brigádvezető, szakmai vezető és szakszervezeti tisztviselő érkezett, megfontoltan értékelve a tapasztalatokat és a tennivalókat. A tisztelget, megbecsülést érdemlő nagyszerű munkáskedzseményezést az ország vezetői különösen elismerik. Megjelenésükkel, nagy figyelmükkel és a vitában való részvételükkel is ezt igazolták. Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára elnökölt, megjelent Csanádi György, a közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint első helyettese, Horn Dezső, a posta vezérigazgatója. Jelen volt Mónus Gábor, a SZOT elnökségének tagja és Szirbek Vilmos, a KISZ Budapesti Bizottságának titkára.

Bíró Bódis József, szakszervezetünk titkára beszámolójaiban értékelte az eddig megtett utat, tájékoztatót a problémákról és a megoldásra váró feladatokról is. Az egyik legjelentősebb eredmény: a brigádok munkafelajánlása, azok teljesítése nagy mértékben hozzájárult a postai szolgáltatások minőségi színvonalának nagymértékű javulásához. E brigádok lehetővé tették, hogy több postaszerv együttműködési szerződést kössön külső vállalatokkal, postai létesítmények határidő előtti átadására. E törekvés sikereket hozott a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságánál, a Budapest-vidéki Postaigazgatóságnál, a Rádió- és Televízióműszaki igazgatóságánál, a Pécsi és Soproni postaigazgatóságnál. Budapest és vidéken határidő előtt valósult meg távbeszélőközpontok építése, illetve bővítése. Az is kitűnt viszont, hogy ez az irányzat még nem általános. Például a III. ötéves tervben elhatározott szociális, egészségügyi és a munkakörülményeket javító beruházások kivitelezése tekintetében. Részt vesznek a munkavédelmi órásokban, tudván, hogy a balesetek zöme felülethez, vagy hozzánemértésből fakad. A pártszervezetek, a szakszervezeti és a KISZ-szervek — ha nem is mindenütt —, de általában segítik a szocialista brigádokat. Egyes helyeken — például a Kábelüzemnél — ez a segítség hiányzik. Az egyik felszólaló bírálta a szakszervezeti bizottságokat, a mozgalommal szemben tanúsított passzívizást. Horváth Ferenc, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetője viszont nemcsak elismerését, de köszönetét is tolmácsolta a brigádok tagjainak, hiszen az ő munkájuk nélkül a távbeszélő-igények kielégítésében nem érhetek volna el eredményeket.

Egyes vezetők a csoportos beszélgetéseken, brigádterkeketeken kiosztják a feladatokat, de a végrehajtás feltételeiről már kevésbé gondoskodik. Néhány hálózatépítő üzemnél például egy évre szóló munkavállalásokat tesznek a szocialista brigádok, de az elvégzendő munkát, feladatokat nem ismerik. E jelenségek — ha nem is jellemzőek —, arra figyelmeztetnek: nem szabad túrni e formális tendenciákat.

Kíváncsok az is, hogy egyes vezetők ne csak akkor kérjenek segítséget a dolgozóktól, a brigádoktól, ha baj van, de

akkor is törődjenek velük, amikor a bajt elhárították, vagy csupán rendben mennek a dolgok. Nem lehet e mozgalmat csupán gazdasági oldaláról kezelni. Minden vezetőnek kötelessége a dolgozók személyes érdekeire, munka-

Illusztrációk: Lakos Lajos

körülményeinek javítására, jogaik érvényesítésére és emberi méltóságukra ügyelni. Ez az a szilárd erkölcsi alap, amely a postásokat is lelkiismeretes munkára, öntevékeny kezdeményezésre buzdítja. Az anyagi elismerésnél pedig mindenkor szem előtt kell tartani — a magatartáson, kollektív szellemen túlmenően — a termelési, gazdálkodási,

műszaki-fejlesztési eredményeket. Nincs arról szó, hogy a szocialista brigádok valamiféle előjogokat élvezzenek. De arról igenis szó van, hogy egy szocialista brigád jobb eredményt ér el, vagy ugyanolyant, mint a nem szocialis-

ta brigád, akkor előnyt élvezzenek. Felvetődik az is, hogy a cím odaítélése „csupán” erkölcsi jelentőségű. Alapjában ez is igaz. Viszont, ha számitásba vesszük a kiváló dolgozó kitüntetésekénél és pénzjutalmazásoknál a szocialista jellegű munkát, élel és tanulást, akkor igencsak az elsőseget kell, hogy élvezzék a nagyszerű kollektívák.

Az egyik legnehezebb terü-

let a szocialista brigádmozgalomban, főleg vidéken, ahol jelenleg még szűkebbek a kultúrálódási lehetőségek, mint a városokban: a szocialista módon való élés, tanulás. Ez esetben előtérbe kerül a szakszervezeti szervek felelőssége is. A pártszervezetekkel, KISZ-szervezetekkel egyetemben. Csanádi György miniszter hangsúlyozta: A kultúra világa nagyszerű dolgokat tartogat mindenki számára. Ha egyszer valaki belekóstol, nem tud leszokni róla. A zene, a könyv, a televízió, a rádió, a folyóiratok, újságok, színházak, mozik, könyvtárak rendelkezésünkre állnak.

Nem a mozgalom mennyiségi fejlesztéséről van szó, hanem tartalmának gazdagításáról. Arról, hogy a gazdasági és mozgalmi vezetők minden szinten jobban figyeljenek a szocialista brigádokra. A kezdeményezések még jobban kerüljenek összhangba az új gazdaságirányítási rendszer célkitűzéseivel. Jobban, de kultúraltabban, szebben éljünk, fejlesszük a demokracizmust, az erkölcsi és anyagi elismerést. A szocializmus alapjait rakjuk le, s a téglákat összetartó vasbeton: a szocialista brigádmozgalom.

Bérecs György

Két szocialista brigádról

A brigádnapló hű képet ad a kimagasló munkáról. A brigád vezetője Verbóvsky Gyuláné, tagjai: Bányai Jánosné, Korhecz Lászlóné, Szirmai Györgyné, Székely Pálné, Kozma Imréné.

A naplójeljegyzések jól tükrözik egy év kimagasló munkáját. Január: „Az elmúlt évet sikeresen zártuk. Elnyertük hatodszor a szocialista címet. Brigádunk ezüstkoszorús lett. Újabb vállalásokat tettünk 1968-ra. Brigádterkeket tartottunk és megbeszéltük, hogy továbbra is egymást segítve igyekezzünk a címet ismét elérni...” Február: „A január nagyon erős volt. A forgalom is, de a kamatbeírásban a brigádunk tagjai derekasan részt vettek. Vasárnap is bent voltunk négyen. Jól állunk, de sajnos, a visszajelentések növekedtek... Megbeszéltük, hogy csökkentsük. Bányainé már a tudakozvány munkahelyen is helyettesít. Igyekezzünk a szakmai továbbképzés terén is eleget tenni, hogy hivatalunk minél nagyobb hasznunkat vehesse.” Március: „E hónapban nagyon jól dolgozott brigádunk. Csak egy kezelőnek volt pénztári eltérése. A visszajelentések száma lényegesen lecsökkent...” Április: „...sajnálatos módon megnőtt az eltérések és visszajelentések száma. A brigád tagjaival kutattuk az okát. Sok esetben a betegségek és más miatt elég kicsi a létszám. Tehát egy kezemre több munka hárul. Gyakran a tartalékmunkahelynek is erős a forgalma. Ilyenkor a hibászállék aránya is nő...” Május: „Minden igyekeztünk ellenére sem tudtuk ebben a hónapban sem csökkenteni az eltérések számát. Rosszul nem állunk, de szeretnénk jobban dolgozni. A szabálytalan kezeléstől eredő visszajelentések nagyobb része az alálrás-eltérésekből ered. Takarékkézelésnél megint új változások vannak, ami még több figyelmet igényel...” Június: „...nagyon szeretnénk többet együtt lenni, sajnos azonban a szolgálat és az otthoni problémák ezt nem engedik meg. Majd talán azért sikerül egy közös programot létrehozni...” Július: „Megkezdődött a szabadságolás. Többfelé helyettesítettünk. Pénztári eltéréseink ebben a hónapban kettőre csökkent. Brigádunkból négyen több területen is tudnak helyettesíteni. En is befejeztem a Postaforgalmi Technikum második évét: 4.1 eredménnyel...” Szeptember: „Értékeljük az eddigi végzett munkát. Tavalyi ilyenkor jobb volt az eredményünk. Még van három hónap, de abból a decembert nagyon erős lesz. Igyekezzünk kell, ha meg akarjuk

tartani elsőségünket...” December: „Ugy érezzük, hogy még egy december se volt ilyen erős, mint a 68-as... Előfordult: a kezelők másfél milliós forgalmat bonyolítottak le egy nap alatt... A január megint erős lesz, kötvénykifizetés, kamatbeírás. Minden napot ki kell használni. Ha másképpen nem megy, vasárnap is bejövünk dolgozni. Megköszönöm brigádomban minden egyes tagjának a szép munkát.”

E jeljegyzésekhez semmit sem érdemes hozzáfűzni. Önmagukért beszélnek.

A „Pusztás Tivadar” szocialista brigád kiváló munkáját legjobban kifejezi az 1968. évi felajánlások sikeres teljesítése:

„Az igazgatóság által meghatározott úgynevezett jószágfokszintet (66 százalék) 69,28 százaléka teljesítették. Az építési osztályt 44 alközponti melkállomás hosszú zsinórjának bekötésével, negyedévenként a vállalt 30 helyett összesen 144 számtárcsa javításával és a 60 készülék helyett 269 javításával segítették. A KMP megalakulásának 50. évfordulójára tett pótfelajánlásukat, hogy 125 vonalkapacitást alközpontot üjítanak fel, 128 vonalkapacitást felújításával túlteljesítették.

Az alközpont karbantartó szocialista brigádja a Tanácsköztársaság megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére is vállalásokat tett. A többi között felajánlotta: az igazgatóság által meghatározott jószágfokszint további tartását, az építési osztály segítése érdekében a soros, párhuzamos, kulcsos készülékek szerelésénél jelentkező problémák közös megoldását; az alközponti melkállomások hosszú zsinórjának bekötését; a szűkséghez mérten a számtárcsák és készülékek javítását. Szakmai továbbképzésük érdekében tovább folytatták a házi tanfolyamot.

Kimagaslók a politikai továbbképzés terén elért eredményeik: a brigád minden tagja részt vett a párt-, szakszervezeti vagy KISZ-szeminariumokon. A brigádból ketten a párt tagjainak sorába léptek. Többen fontos társadalmi megbízatásokat végeznek: Bíró Mózes a párttitkár, Bertalan Ferenc a párt szervezőtitkára, Varga György és Vadász Jánosné szakszervezeti tisztviselők, Ronga Pál KISZ-titkár és a VII. kerületi KISZ-bizottság kulturális bizottságának vezetője, Szőke Péter a pártszervezet gazdasági felelőse.

(v-i)

Kitüntetések

A Postás Szocialista Brigádok Országos Tanácskozása alkalmából a Postavezérigazgatóságon ünnepélyes keretek között tüntették ki a brigádmozgalom élenjáróit. Az ünnepségen megjelent többek között Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára és Szirbek Vilmos, a KISZ Központi Bizottságának tagja is.

A POSTA KIVÁLÓ DOLGOZÓJA kitüntetést kapták: Pocsay Gyula kézbesítő (Debrecen), Farakas József Alközpont főcsoportvezető (Miskolc), Solymár Istvánné távbeszélőrendező (HTI), Verbóvsky Gyuláné pénzfelvező (Budapest), ifj. Pék József műszaki segédellenőr (Szeged), Nagy Károly csoportvezető (RTV), Tislér László mozgóposta-rovatoló (Pécs), Borbándy Lászlóné előadó (Budapest).

A KIVÁLÓ DOLGOZÓ kitüntetést kapták: Iván József távb. közp. vezető (Sopron), Rábai Jánosné távb. kezelő (Kaposvár), Rác István egyesített kézbesítő (Gyula), Kiss Géza csoportvezető (Ferenc Távb. Üzem), Szűcs Zoltán gépkocsiszerelő (Közp. Járműtelep), Katona András egyesített kézbesítő (Rákospalota).

Ministeri dicséretet kaptak: Rudinszky János csoportvez. technikus (HTI. Répcelak), Abért Lászlóné távb. kezelő (Szombathely), Juhász Jánosné távb. kezelő (Kiskunfélegyháza), Laczik János kézbesítő (Hatvan).

Postavezérigazgatói elismerést kaptak: Bede Sándor technikus (Szolnok), Óvári Emil léglévelelbeosztó (Budapest), Takács István egyesített kézbesítő (Budapest), Balogh Viktor csoportvezető (Alközponti Üzem), Solymosi Györgyné munkahelykezelő (Táv. Tudakozó és Névsorszerk. Hiv.), Antal Pálné távgépírókezelő (Közp. Táviróhivatal), Labantz László egyesített kézbesítő (Herend), Gyura Jenő csoportvezető (Lakihegyi rádióállomás), Gajzinger Pál körzetmester (Szécsény), Varjú Miklós építészvezető (Közp. Kábelüzem).

A KISZ Központi Bizottsága dicsőre oklevéllel kapták: Rajki László és Bölcskey Klára.

KÖZÖSEN

Tavaly szakszervezetünk és a Postavezérigazgatóság együttműködési megállapodást kötött, s ez ismétlődött meg a napokban; a mostani már 1969–70-re szól: értékeli az előzőt, s a tapasztalatok igen szembejövőek. A gyakorlat igazolja, hogy a Postavezérigazgatóság, a Központi Vezetőség és az Elnökség munkakapcsolatai nem mai keletűek, de a megállapodás nyomán ez rendszerezettebb, célirányosabbá vált, tovább erősödött. Ami figyelemre méltó: kölcsönösen ismerik, tisztelgetben tartják egymás hatáskörét és felelősségét, s ezek szem előtt tartásával hangolják össze a feladatokat, határozzák meg külön-külön a sajátos tennivalókat.

Egyre eredményesebb a kapcsolat a vezérigazgatóság szakosztályai és a Központi Vezetőség illetékes osztályai között is. S a jövőben törekedni kell arra, hogy minden szakosztállyal operatív alkotó kapcsolat jöjjön létre. A jó együttműködés abban jut kifejezésre, hogy a közös problémákat előzetesen vitatják meg, egyeztetik az elgondolásokat. Így a döntésre váró javaslatok, utasítás-tervezetek többsége összehangolt, egyetemes elgondolás alapján, ugyanakkor a vitás kérdések fenntartásával kerül a szakmai vezetők és a szakszervezeti vezetők szervek elé. Általában ugyanez tapasztalható a középirányító, önállóan gazdálkodó postaszervek szintjén is. Már nem ilyen hatékony az együttműködés a postaszervek (igazgatóságok, központi üzemek, hivatalok) egyes osztályai, és az illetékes szakszervezeti szervek egyes munkabizottságai között. Az e szinten kötött együttműködési megállapodásokban nem jutnak eléggé kifejezésre a helyi, sajátos gondok, feladatok, többségükben a központi tennivalókat ismétlik meg. Tehát nagyon fontos megjelölni, összehangolni az együttes és sajátos feladatokat minden szinten a gazdasági vezetők, a párt-, a szakszervezet és a KISZ-szervezetek között. Ilyen irányú törekvéseket egyre inkább tapasztalunk.

Megállapítható, hogy a gazdasági vezetés egyszemélyi hatásköre, felelőssége és az üzemi demokrácia egyaránt erősödött, továbbfejlődött. A szakvezetők többsége megértette, hogy felelősségük és hatáskörük erősítése egyáltalán nem ellentétes az üzemi demokrácia egyidejű fejlesztésével, erősítésével. Ilyen irányban a szakszervezeti szervek eredményesen tevékenykednek, s éberben őrködnek például azon, hogy a dolgozókat közvetlenül érdemben bevonják az őket érintő kérdések eldöntésébe, illetve végrehajtásába, de törek-szenek arra is, hogy mindenütt ott legyenek, ahol ilyen feladatokról döntenek. A szakszervezeti szerveket már semmi és senki nem akadályozza a jogok gyakorlásában. Ez jutott kifejezésre az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésének első esztendejében is. Például: törekedtek a helyi tartalékok feltárására, az anyagi, műszaki és társadalmi erőforrások jobb kihasználására. S ami a legfontosabb: javult a postaszervek és a postai szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek kapcsolata.

Az év régi részesedési alap felosztása is kölcsönös egyetértésben történt, viszont szakszervezetünk hangsúlyozza: a 17 napi munkabérnek megfelelő összeget fizessék ki, de az azon felül megmaradó összeget központilag tartálékolja a posta. Indokoltnak tartjuk, hogy megfelelő összegeket fordítsanak szociális, kulturális és sportberuházásokra, lakásépítésre és a lakásépítők támogatására.

Az értékelés kiterjed néhány problémára is. Például arra, hogy egyes gazdálkodó postaszervek vezetői és az illetékes szakszervezeti szervek nem tudták minden vonatkozásban élni megnövekedett hatáskörükkel, az önállósággal és felelősséggel. Ez kifejezésre jutott a szociális, munkavédelmi és üzemegészségügyi beruházások előkészítésében, a késedelemes kivitelezésben. A bérpolitikával kapcsolatosan a szakszervezet határozott véleménye: továbbra is fenn kell tartani a központi bérügyi intézkedések lehetőségét.

Szakszervezetünk vezetői a múlt év folyamán többször is jelezték: az anyagi ösztönzés, bérezés, a bérfejlesztés tapasztalatai alapján kedvezőek. De éppen mert központi bérügyi intézkedések váltak szükségessé, felmerül a kérdés: vajon a középirányító postaszervek — a számukra biztosított bérkeretösszegekkel megfelelően használták-e fel. Megállapították: sokhelyütt nem oldották meg alapvető bérproblémákat, sőt növelték azokat, nem egy helyen érvényesült a helytelen egyenlődsé. Az időközben jelentkezett újabb bér-feszültségek feloldása az elkövetkezendő évek feladata.

Többször tettük szavát a szociális és munkavédelmi beruházások elhanyagolását. Ide sorolható a munkaszállások építésével kapcsolatos ide-odatáncolás. Követelték, hogy legyen munkaszállás, majd amikor lett rá pénz, csak éppen tenni kellett volna valamit a kivitelezés érdekében, hirtelen — „jeleslegessé vált” a munkaszállás. Márpedig — ismerve az ezzel kapcsolatos országos nehézségeket — szakszervezetünk álláspontja egyértelmű: nagyon is szükségesek a munkaszállások. Nem vagyunk elégedettek a korszerűtlen, zsúfolt munkahelyek fejlesztésével, üzemegészségügyi, szociális és kulturális ellátottságával sem. Szükséges, hogy a munkakörülményeket javító intézkedésekre vonatkozóan átfogó tanulmány készüljön, mert ennek alapján lehet meghatározni a távlati feladatokat is.

A továbbiakban a munkaidő-csökkentés kedvező tapasztalatairól, a munkaerő-ellátottságról, a munkafegyelm helyzetéről, a panaszügyek intézéséről, a postások hangulatáról szól az értékelés. A tapasztalatok pozitívak, még akkor is, ha néhány probléma még megoldásra vár.

Az új megállapodás külön hangsúlyozza, hogy a szakmai és a szakszervezeti szervek, az eredményes munka érdekében egyeztetik feladataikat az 1969–70. évi tervek végrehajtása érdekében. A vezérigazgató a szakszervezet rendelkezésére bocsátja a posta IV. ötéves tervének javaslatát. Így megteremtődik a feltétele, hogy a szakszervezet érdemileg részt tudjon venni a IV. ötéves terv véleményezésében, a dolgozók élet-, munkakörülményeit, szociális, kulturális ellátottságát közvetlenül vagy közvetve érintő tennivalók és anyagi eszközök meghatározásában.

A két évre szóló megállapodást a posta vezérigazgatója és szakszervezetünk főtitkára aláírta. Most már a szakszervezők, szakszervezeti tisztviselők, a párt- és KISZ-szervezeteken, s nem utolsósorban a postások tizezreinek múlik a siker.

„Ki tud többet az 50 éves múltáról?”

Tízezren az első fordulóban

Több mint tízezer vettek részt országsszerte a nagyszabású postásvetélkedők első fordulóján. Mindenütt nagyszámú közönséget vonzottak a selejtezők. A nagy tömegű versenyzőtábor s az eredmények mutatják: a szakszervezeti bizottságok általában jól előkészítették a vetélkedőket.

Háromórás összecsapás

A budapesti 72-es hivatal kultúrtermet zsúfolásig megtöltötték a versenyzők és a szurkolók. Az ünnepi megnyitó beszéd után Szabó Enikő — aki később a versenyben is az igazi küzdők közé tartozott — Tóth Árpád Új isten című fordulalmi versét mondotta el egyszerűen és őszinte átléssel. Aztán — a zsűri felnyitotta az egy hete a páncélszekrényben őrzött, lepecsételt versenyanyagot.

Szabó Gyula játékmester irányításával megkezdődött az első összecsapás. A selejtezőt a totószelvények kiosztásával kezdték. Ekkor még a felállított 3-4 asztalor mögött zsúfolan ültek a versenyzők. Izgatottan folyt az ívek kitöltése. Például: 3. kérdés: Mi volt a 10-es bizottság? a) Telefonkezelők mozgalmi szerve; b) A Központi Táviralmi megalakult szerve; c) Deputáció a miniszterhez.

A szelvényeket begyűjtötték és a zsűri értékelt. Heten oldották meg helyesen a tíz kérdést. Öt versenyző 9, másik öt 8, három pedig 7 találatot ért el. A zsűri úgy határozott: a nagy létszámú selejtezőből ez a 20 versenyző megy tovább.

S kezdődött a verseny izgalmasabb része. A zsűri úgy állapította meg a verseny módját, hogy a 20 versenyző húsz asztalnál foglal helyet; a játékmester valamennyiüknek felteszi a kérdéseket — és öt frásban válaszolnak. E módszerrel a verseny ugyan délután 3-tól 6-ig tartott, ám mindvégig éppen nyíltság tette érdekessé. A jelenlévők követni tudták a válaszokat — és a pontozás alakulását. Először Kiss Klára látszott nagyon esélyesnek, s úgy tűnt, jól bírja az „idegharcot”. Orvos Kati is, aki mindvégig világlózó mosollyal, s játékosan versenyzett. (Végül még veszteni is mosolyogva tudott.)

Már a 15. kérdésre írták a választ. Lassan alakult ki az élmény.

Első lett Ovári Emil postaelőnök, második: Varga Zsu-

za. A harmadik helyet ekkor sem tudták eldönteni, mert Sass Zsuzsa és Höller László pontszáma egyforma volt. Finisplottatok: most kettőjük számára tették fel a 21. kérdést. Válaszuk helyes... 22. kérdés! Megint egyformán jó a válasz. A 23. kérdés! Höller mális írja — ám éppen egyor-saság folytán eltéveszti az év-számot, s 1918-at ír 1919 helyett. Sass Zsuzsa a harmadik. Ezt a harmadik-negyedik helyet kicsit a véletlen döntötte el. Ám ami a 72-es versenyben tetszett: az alaposság és módszeresség.

A győztes Ovári Emilnek is ez tetszett.

— Nem volt könnyű dolgunk — mondja. — Most, szeptemberben lesz 25 éve, hogy a postán dolgozom; mindvégig a 72-esben.

Szeret tanulni — ezt mutatja mostani szereplése is. Főnökel mondják: az Ovári-brigád ezüstkoszorús szocialista brigád, a 72-es egyik legjobb kollektívája.

Avatöünnepséggel együtt

A 70-es postahivatalban a szó valódi értelmében ünnepi esemény volt a vetélkedő. Ugyanis e napon avatták fel az újjáépített hivatal modern kultúrtermét. Hangulatos klub-délután rendezték a szelvény-mérkőzést; másort is adtak — szavaltatokkal, énekszámokkal, zongorajátékkal — a mintegy 200 főnyi szurkoló közönségnek.

A totóselejtező után, Solymosi János KISZ-titkár, játékmester irányításával, itt is frásos módszert választottak. A verseny első felében holtverseny alakult ki, míg végére eldőlt a sorrend: első Egyek-Zsolt segédtsízt, második: Cziffer József segédkezelő, harmadik: Kovács Lászlóné főtiszt.

Egyek elmondotta, hogy érettségi után, 1966-ban került a 70-es hivatalba. A segédtsízi tanfolyamra jeles eredménnyel végezte. Később a szakma ifjú mestere vizsgára. Január óta a szocialista brigád címet elnyert Béke brigád vezetője.

A hatvani állomáson

Január utolsó vasárnapja délutánján ugyancsak élénk volt az élet a hatvani vasútállomás 2-es postahivatalának épületében. Itt (talán a „vasúti tempó” is diktálja ezt) gyors volt a verseny: 1 óra 20

perc alatt ért véget. A selejtező után 12 versenyző között dőlt el a sorrend. Nem egyszerre választottak a kérdésekre, hanem az ülésrend szerint tettek fel egy-egy kérdést a versenyzőknek. A zsűri egyenként pontozta a válaszokat. Az első: Koros András főelőnök, a második: Perényi Mária — aki most végzi a segédtsízi tanfolyamot, a harmadik: Szeman István segédtsízt.

A szerkesztőségbe sorra érkeznek levelek más vetélkedőkről is. A Postás Szakszervezet fászerényi járási csoportjának versenyén 40 dolgozó vett részt. A három első helyezett: Képiró István, Tóth József és Almási Mihályné. A vetélkedő után uszonnán vendülgelték meg a dolgozókat, akik baráti körben az esti órákig beszélgettek, szórakoztak, a fiatalok még táncra is kerekedtek.

A halasi posta vetélkedőjének győztese: Répási István, a második helyezett: Vida Ferencné, a harmadik: Szalai László. A pesti és vidéki vetélkedők valamennyi győztesének nevében idézhetjük a hatvani Koros András szavait:

— Számolunk azzal, hogy a középdöntőben nehezebb lesz. Persze, akkor sem leszünk szomorúak, ha ott kiesünk. Végül is izgalmas, érdekes szellemi játékrol van szó. És arról, hogy akár győztes valaki, akár vesztes — ezzel a vetélkedővel közösen részt vettünk és részt veszünk a forradalmi jubileumról való megemlékezésben.

(Kárpáthy)

Ezerből harminc

Oszintén szólva nem sok. Ugyanis a Posta Központi Javítóüzemében mintegy ezren dolgoznak és csupán harmincan vettek részt a vetélkedőn. Másfelől a kérdés előtt az szűkített ugyan régizsálat a műhelyeken, viszont a fajtásgépek hiába keresik a beharangozást arról az országosan is nagy sikert hozó vetélkedőről, igaz, a kezdet kezdetén az éterben zsúfolásig megtelt, de első napirendként a szakszervezeti választások előkészületeiről volt szó. Amikor azután bejelentették: kezdődik a vetélkedő, az emberek elindultak az első fele. Végül harmincan álltak körül az asztalok, várják a feladatokat. A kis, de lelkes társaság — alaposan felkészült. A többfordulós versenyben végül is első helyen végzett Sajdi Ferenc, majd Dömötör Gyula, illetve Fürstinger József. Sajnálatos, akik elmentek, mert kimaradtak egy érdekes élményből...

(b-s)

KI MIÉRT SZERETI A POSTÁT?

Kishivatal vezető

„Zuglói táj” a Gizella út; modern és régi gyárak; kertek előterü házak és házacsok. Idegen járókelő talán észre sem venné, hol is a 143-as postahivatal? Beljebb a járdától, a kert mögött kis táblácska jelzi a postát; a bejárat pedig egy átlótt-kopott lépcsőházon át vezet, mint egy magánlakásba. A hivatali szobában, (nem nagyobb, mint egy ebédlő) már derűsebb a kép.

— Most ősszel renoválták a hivatalt — mondja Oroszlány Ferencné, s hozzátesszi: — Bizony ideje volt... — Mária a kishivatalok helyzetéről beszélünk, úgy országosan is. E kishivatal vezetője 1942 óta dolgozik a postán. A több mint negyedszázad alatt a vezérigazgatóságól a kishivatalig sok mindent látott és tapasztalt; s a terv- és versenyzeladói munkáktól a könyvelésig a legkülönbözőbb szakmai ágakat ismerte meg.

— Éppen ezért érzem nagyon otthon magamat a kishivatalban — mondja. — Köztudomású ugyanis, hogy itt mindenkinél mindenhez kell értenie; az egyesített felvételtől a rovatolásig, a pénzfelveteltől a leszámlálásig, a főpénztárosi teendőkhöz, és így tovább. Akár egyedül dolgozik a kishivatalvezető, akár harmadmagával, mint én, a helyzet azért ugyanaz.

A takarítást ki ne felejtésd, Katicám! — szól oda főnökének olyan tréfás-komolyan Mátyás Frigyesné, aki az egyesített felvételt munkáját végzi.

A kishivatalok régi problémája ugyanis, hogy nincs külön takarítói személyzet, ezt a munkát is egymásközt felosztva végzik el, öv. Hegedűs Kálmánnéval, a pénzfelvetővel. Dicséretre szólni, ragyogó a tisztaság.

— Nemcsak arról van szó — hangsúlyozza a vezetőnő —, hogy tiszta, szép környezetben szívesebben dolgozik az ember, hanem fontos a felek előtti tekintély, megbecsülés miatt is. Ha bemegy egy ügyfél, mondjuk az OTP-be, a kényelmes fotelek, zöld növények, puha szőnyegek környezetében mindjárt másképpen viselkedik. Oszintén meg kell mondanom, hogy ez bizony „zűrös” környék; sok a nagyhangú, vesszekedni, vitatkozni szerető ügyfél.

Korábban az Amerikai úti kishivatalban volt. Hogy mennyire szerették ott Oroszlányt, azt bizonyítja az is, hogy nagyon sok vállalat postai ügyintézője és magánfél is utána jött a Gizella útra. Alaposan megemlékedett a 95. százalék, 98. százalék, 100.1. százalék volt a forgalma. Idejövetele után 1987. végére 129.3. százalékra emelkedett. A tavalyi, 1988-as esztendő (két hónap renoválási idő kiesése miatt) nem lehet évi százalékban reálisan összegezni, de a havi átlag emelkedést mutat.

Ki ismerné jobban a kishivatalok gondját, baját, mint Oroszlány, aki a szakszervezet központi vezetőségének tagja, köztudott, hogy ott is mindig következetesen sikkra szállt e sokszor mostohának tekintett széles postás réteg érdekeiért. Most is csak úgy sorolja az elképzeléseket, javaslatokat, melyeket a posta jelenlegi anyagi helyzetében is megoldhatónak tart. Például: Budapesten a kishivatali létszám 450; jelenleg 25 fő a hiány, mert a fiatalok nem szívesen jönnek. Kifogásolják például, hogy szombat délután is 16 óráig tart a munkaidő, holott 14 óra után jóformán már alig van forgalom. Csehszlovákiában, a Szovjetunióban, az NDK-ban már így

vezették be. (Különb is a 72-es hivatal autóbusszon vagy villamoson ide 10 percnnyire van!) Vagy: miért nem kapják meg a lehetőséget az új bélyegek első napi bélyegzésére, mert így hiába építették ki őket is névsor és személy szerint a jó kapcsolatokat a környék bélyeggyűjtőivel. És így tovább, és így tovább.

Elég megnézni Oroszlányt egy heti naptárát, hogy lássa az ember: olyan sok megterhelést jelentő kishivatal vezető munkája mellett odaadón járja most is a XIV., a IV., XIII., XV., XVI. kerület szakszervezeti szerveit; késő esti órákig tanácskozik, tárgyal a választások idején. Minden idegszállal hozzá nőtt a postához. De ez nem is csoda,

— Édesapám —, meséli mosolyogva — a 62-esből ment vezető főellenőrként nyugdíjba. Édesanyám is postás volt, Mikor meghalt, apám újra megmőszte a József Központban talált feleséget magának, aki négyünket segített felnevelni. Férjem a Budapesti Postaiigazgatóságon műszaki előadó. Nagyobbik fiunk a Puskás Tivadar Távközlési Technikum harmadik osztályos tanulója, és a kisebbik, az általános iskola után alighanem a Postaforgalmi Technikumba kerül...

Kárpáthy Gyula

Klich Ferencre emlékezünk

A Tanácsköztársaság hőseit megörökítő főpostai márványtábla őrzi emlékét. Egyre kevesebben vannak, akiknek személyes kapcsolatuk volt vele. Ki volt Klich Ferenc?

A postások egyik kiemelkedő alakja a Tanácsköztársaság ideje alatt. Postaműszaki segédtsízként kapta meg a Terep Telefonközpont politikai megbízotti tisztségét 1919. április 20-án a posta politikai megbízottjától.

Munkája elsősorban annak ellenőrzése volt, hogy a posta a rábízott területen híven és a kormányzatának politikai programjának megfelelően szolgálja-e a működésével összefüggő társadalmi érdekeket, és hogy ez érdekek szolgálataiban gazdaságilag helyesen használja-e fel a reábizott és hozzá befutó közvagyon, amint ezt a politikai megbízottak feladatairól és hatásköréről szóló rendeletben rögzítették.

Feladata volt még a többi között, hogy működése helyén a legszigorúbban ügyeljen a munkafegyelem megtartására. A Tanácsköztársaság bukása után az ellenforradalmi bíróság 7 évi fegyházbüntetésre ítélte. A szovjetunió politikai foglyként kicserélte. Hasznosította szak tudását, mert nemcsak jó politikai munkás volt, hanem nagyszerűen képzett műszerész is.

Hazánk felszabadulását nem érthette meg. Abban az országban halt meg, amely második hazájaként befogadta.

(Jankovich)

KÉT VETERÁN HARCOS

Az alábbiakban két érdemes postásveterán emlékezést adjuk közre, saját szavaikkal, úgy ahogy félévszázad távlatából visszaidézik a harcos múltat. A most 87 éves Mezei Géza így kezdi:

— 1914-ben vonultam be hadnagyként. Akkor a Budapest 72-es postahivatalnál főtisztként dolgoztam. 1918. novemberében tértem haza, a I. világháborúból. A négy éves frontszolgálat, a világháború borzalmas 48 hónapja után elképzelhetetlen, milyen érzés volt, hogy egyszerűen ott találtam magam, akkor már tartalékos századosként az őszirózsa forradalom hangulatában. A Budapest 72-es postahivatalban, postafelügyelőként folytattam munkámat. Leírhatatlan változást tapasztaltam. Az emberek fellelegsztek, szabadnak érezték magukat, mindenki tudta, hogy más élet következik.

— Rudas Armin, Gyurkovics Károly és Fekete Béla szervezték ebben az időben a postások szakszervezetét. Először a Magyarországi Közalkalmazottak Szövetségén belül szerveződött az Országos Postás Szakszervezet, még pontosabb néven a „Magyarországi posta-, táviró-, és távb. munkások szakszervezete.” Ma is megvan tagsági igazolványom. Belépésem dátuma: 1918. november 15.

— A helyi szervezetek hivatalonként alakultak meg. A dolgozók a különböző munkahelyeken gyűlésztek és megválasztották a tisztségviselőket. A választások a legdemokratikusabban történtek, a postások mindenütt azokat jelölték és választották, akiket a legalkalmasabbnak tartottak és legjobban kiérdemelték már bizalmukat. A szervezeti rendszer abban az időben az volt, hogy mindenütt, a különböző csoportok élére bizalmiakat választottak és hivatalonként egy-egy főbizalmi képviselte az egész közösséget. Egymásután jelentkeztek a szakszervezeti központban a különböző postahivatalok és mun-

kahelyek képviselői, mindjárt behozták a szervezett munkásság soraiba lépett postások névsorát, elszámoltak a befizetett tagdíjakkal.

— Több mint 50 év távlatából is visszaemlékszem egy mozgalmas gyűlésre, — ha jól emlékszem a Keleti-pályaudvari mozgáspostafőnökségnél, vagy a 70-es postahivatalnál zajlott le —, az ellátás kérdéséről volt szó. A postások közül egyeseknek az volt a véleményük, hogy az akkori rendkívül nehéz beszerzési viszonyok között a magunk eszközeivel, saját erőforrásainkra is támaszkodva, a vidékre utazó postások, az ottani postasság segítségével enyhítsünk az ellátási, beszerzési gondokon. Mások viszont heytelenítették az ilyen tevékenységet. Szakszervezeti központunk képviselőiben voltunk jelen gyűlésen, mert megkerestek bennünket, hogy mondjuk el véleményünket, foglaljunk állást a vitában. Rendkívül élénk vita alakult ki. A két tábor az érvek és ellenérvek egész gamadáját vonultatta fel álláspontja védelmében. Végül mi is afelé hajlottunk, hogy a nehéz körülmények megkönnyítését a saját kezdeményezésű, hiszen mindenképpen célszerűnek és hasznosnak tűnt, hogy a postások éljenek saját lehetőségeikkel, öntevékenyen enyhítsék a központi ellátás és beszerzés amúgyis rendkívül súlyos gondjait.

— A Tanácsköztársaság kikiáltása után nagy megtiszteltetésben volt részem: április-tól Stromfeld Aurél, a legendás hírvézerkari főnök mellé osztottak be postai összekötőket. Feladataink közé tartozott, hogy a vöröskatonáknak kívánságait képviseljem a postánál, s mint szakember tanácsokkal szolgáljak, továbbá, hogy segítséget nyújtsak a postasság mozgósításához a Vörös Hadseregbe. Eteletem egyik legnagyobb élménye az a négy hónap, amelyet augusztus elején a főhadiszálláson Stromfeld Aurél, a magyar pro-

letáforradalom egyik kimagasló vezetője mellett tölthettem.

Kun Zsigmond emlékezéseiből:

21 évesen, 1914-ben vonultam be és 39 hónapi frontszolgálat után, 1918 novemberében súlyos betegen tértem haza. 1919 januárjában, még mindig betegen, jelentkeztem szolgálatra, amikor is a Központi Táviralmi csoportvezetőként nyertem beosztást. Nem sokkal később a Számvédezők helyeztek, ahol azonban csak rövid ideig dolgoztam, mert a fronton szerzett malária ismét ledöntött a lábamról. 1919. május 5-e után, — noha még akkor is csak két mankóval jártam — már agitátorként részt vettem a Vörös Hadsereg toborzásában.

— A Tanácsköztársaság leverése sem tudta teljesen szétzilálni a szervezett munkásságot, hiába tört minden esőszel erre az ellenforradalmi terrorhullám. A szakszervezetek törzsgárdája kitarított egyesülési mellett. Rudas Armin, Mezei Géza, Gyurkovics Károly, Fekete Béla arra törekedtek, hogy fenn-tartsák a postásszervezetet. A Magántisztviselők Országos Szövetségének Eskü-téri otthonában kaptunk egy kis helyiséget, ahol a Tanács és a Közalkalmazottak szervezetevel együtt elfértünk. Az egyesülést a Szakszervezeti Tanács is elismerte. Néhány hónap múltán, a cselekvés lehetőségeit keresve, elhatároztuk: kiáltvánnyal fordulunk a világ postásszághoz, felhívjuk figyelmüket a Magyarországon dúló dühöngő fehérterrora és a bebörtönzött, internált postások családjai számára is segítséget kérünk. A kiáltvány kijuttatása külföldre az akkori időkben természetesen rendkívül kockázatos feladat volt. Mint a vezetőség legfiatalabb tagjára, reám várt. A kiáltvány szövegét meg kellett tanulnom, hogy az írás esetleges megsemmisülése esetén is, ha magam kijutok, újból megfogalmazhassam. A vezetőség választása Pozsonyba esett, ahonnan továbbítani lehet a kiáltványt. Mint súlyos beteg, Pöstyén-fürdői kúrát javasolt orvosai bizonyítvány alapján sikerült megszereznem az útlevelet. Hogy rövid legyen: Pozsonyban megtaláltam a megfelelő kapcsolatokat ahhoz, hogy a kiáltványt angol, francia és német nyelvre fordítva továbbíthassuk, a világ postásszághoz. A

kiáltvány még Dél-Amerikába is eljutott és a munkásszolidaritás jegyében sokhelyütt visszhangra is talált. Azt hiszem nem érdektelen, ha akkori kiáltványunkból, amelynek teljes szövegét, — hiszen jól be kellett „magolnom”, — ma is szinte szó szerint tudom, bár azóta 50 év telt el, egyes részleteiben ebből az alkalmából közreadom:

„Kiáltvány a világ postai dolgozóihoz. Az elvérzett magyar forradalom postás áldozatainak a nevében, képviselőiben szólunk. Hozzátok, hogy segítségeteket kérjük. Annak biztos tudatában tesszük ezt, hogy a humanitás foglalatában, a Ti életéreteketek is szolgálva harcoltunk. Egy olyan világrend kialakításáért küzdöttünk, melyben a népek az erőszakot végleg elvetve, a kölcsönös segítség útján haladva alakítják ki azt a közösségi életformát, amelyben nincs sem kizsákmányolt osztály, sem elnyomott nemzet...! Fegyverrel törtek hazánk ellen és döntően hozzájárultak ahhoz, hogy országunkban a szélsőséges reakció jusson hatalomra...! Ellenforradalmi fegyveres alakulatok gyilkolják, bebörtönzik, internálják a magyar forradalom legjobbjait, köztük a postás mozgalm vezetőit is. A bebörtönzött, internált kártársak családtagjai a nyomorúság, az éhség kétségbeesztő szintjére sodródnak. Ne nézzétek ezt tétlenül!... Annak a biztos reményében, hogy szavunk nem vesz el a közönyben köszöntünk benneteket: a baloldali Postás Szakszervezet vezetőisége.”

— Még annyit el kell mondanom, hogy közel két évig sikerült életben tartanunk a szervezetet. Az ellenforradalmi helyzet kibontakozása, a Horthy-rezsím megerősödése után jeladásunk, s bizonyára kiáltványunk hatásaként is született, az a határozat, amelyet — a hivatalos címet már pontosan nem tudom — a Világ Postás Egyesülése hozott: kizárta tagjai kötelekeiből, — mintegy tiltakozásképpen a Horthy ellenforradalmi rezsim ellen — a magyar postásokat.

— Félfélszázaddal ezelőtti szerény tevékenységünkre visszaemlékezve nagy megelégedéssel tölt el az a tudat, hogy a postások ma már olyan szervezettel rendelkeznek, mint a Postások Szakszervezete.

(v. j)

Miért nem élnek a hatáskörükkel?!

A Postaügyi Értesítő 1968. november 5-i számában megjelent rendelkezés a korábbi 500 helyett 1000 forintos értékhatárig az elutasítást a hivatalok vezetőinek arra, hogy különböző kisebb javításokat, karbantartásokat munkáikat saját hatáskörükben, a felsőbb szervek engedélye nélkül elvégeztessék. A házilag beszerezhető „anyagbeszerzés” (például lakat, zár és egyéb apróságok) engedély nélkül igénybe vehető összegét 100 forintban állapították meg.

Hogyan élnek hatáskörükkel, a korábbiaknál nagyobb lehetőséggel a hivatalok vezetői?

— A legtöbb hivatal vezetője nem él a lehetőséggel. Sokan talán el sem olvasták a Postaügyi Értesítőben megjelent rendelkezést. A hozzájuk érkező „kérelmekből” legalábbis arra következtethetünk, hogy nem ismerik hatáskörük bővítését, vagy biztos, ami biztos: nem mernek szabadon dönteni — válaszol érdeklődésünkre dr. Jäder Béla, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság ügyviteli igazgatóhelyettese.

A szóban lévő rendelkezés többek között egyértelműen kimondja, hogy a különböző ács munkáknál, a padló és parkett javításánál, pótlásánál, az ereszcserénél, a védőkorlát, a padlásteljáró, a kéményseprő járda helyreállításánál, a kisebb tetőjavításoknál, az ajtó, ablak, a zár meghibásodásánál, a cserépkályha tisztításánál, átrakásánál, a különböző lakatos és asztalos munkáknál, a szobafestő és mászó munkáknál — 1000 forint erejéig — saját hatáskörükben intézkedhetnek a hivatalok vezetői.

— Ezzel szemben havonta 80–100 ügyiratot, kérelmet kell visszajártnunk, azzal az indoklással, hogy szíveskedjenek elolvasni a Postaügyi Értesítőben megjelent rendelkezést, aszerint saját hatáskörben intézkedni — folytatja a tájékoztatást Velkei Jánosné, az igazgatóság gazdasági hivatalának vezetője. — A felesleges papíromunka sok időt elrabol tőlünk is.

A rendelet nem ismerését vagy helytelen értelmezését számos példával illusztrálják. A budaörsi postahivatal például a kerékpár hátsó lámpájának beszerzésére kért írásbeli engedélyt. Az ercsi postahivatal 1 kerékpárlánc és 1 pumpa, az esztergomi postahivatal kenőolaj és néhány kerékpáralkatrész, a zsámbéki, a gyáli és az adonyi postahivatalok egyaránt füstölő, vasbilincs 100–100 forintot aluli beszerzését kérelmezte — feleslegesen. Az aszódi hivatal olajpumpa, az alapi és a csókai hivatal szesnekanna, a horpácsi hivatal pedig balta vásárlására kért engedélyt. Kérelmem érkezett még a Salgótarján 1., Gödöllő 1. és az Esztergom 1. postahivatalból a „könyvbekötés” engedélyezésére, 60, 84, illetve 38 forint értékben. A mezőfalvi postahivatal kézikocsijának javításáért (a költség 260 forint) folyamodott. A felsőtoldi postahivatal a 31.50 forintba kerülő biztonsági zár beszerzésére kért engedélyt, a Tata 1. és a Dorog 1. hivatal egyaránt padlókeféltől a javítására (100 forintot aluli értékben) akart engedélyt kérni.

— A „kérelmek” mindegyikét visszaküldtük a feladónak ísmétli dr. Jäder Béla ügyviteli igazgatóhelyettes. — Írásban és szóban nem győzünk hangsúlyozni, hogy az ilyen „apróságokhoz” nem kell külön engedély. Különösen akkor bosszankodunk, amikor a helyszínrre látogató szakszervezeti tisztviselőnek panaszkodnak a hivatalok vezetői. A Nógrád megyei SZMT munkavédelmi felügyelője pl. nemrégiben levelet írt hozzánk, kérve, hogy intézkedjünk, fessék ki a Salgótarján 1. megyei hivatal hírlaposztályának két szobáját, mert a helyiségek nagyon piszkosak. Utasítottuk a megyei hivatal vezetőjét a szobák kifestésére, s helytelenítettük, hogy ezt saját hatáskörében nem csináltatta meg.

A Postaügyi Értesítőben megjelent rendelkezést megelőzően kissé aggályoskodtak mindenhol a számviteli dol-

gozók: jelentősen nőnek a kényelem vagy a nemtörődöm-költségek, ha szabadjára engedjük a dolgokat. Beigazolódtak az aggályok?

— Négy megye hivatalai tartoznak igazgatóságunkhoz. Általános tapasztalat, hogy amióta nagyobb az önállóság, kisebb a felhasználás — válaszol dr. Jäder Béla. — Pedig a hivatalok legtöbbjére ráférne a fokozottabb karbantartás... — Vajon mi ennek az oka? — Nehéz lenne megmondani. Valószínű, mint már említettük, a rendelkezés nem ismerése, de valószínű, hogy a helyeken szerepet játszik a

Velkei Jánosné tájékoztatója szerint 1969 januárjában valamelyest javult a helyzet. A számok tanúsága szerint kevesebb a felesleges levelezgetés és több a saját hatáskörben elvégzett munka.

A figyelmeztetés mégis időszzerű: jó lenne, ha a postahivatalok vezetői — ha eddig elmulasztották — figyelmesen elolvasnák az új rendelkezést, s a hétköznapi gyakorlatban aszerint cselekednének.

Macsári Károly

Az év végi részesedés felosztásáról

Az 1968-as gazdasági eredmények a tervezettnél kedvezőbben alakultak. A pénzben felosztható év végi részesedés összege is nagyobb, mint 1967-ben. Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésével a részesedési alap felosztásának elve, lebonyolítása is változott. A leglényegesebb változás a differenciáltabb felosztást jelenti a vezető állású munkakörökben dolgozók (I–II. kategória) és a végrehajtásban dolgozók (III-as kategória) között.

Az önállóan gazdálkodó postaszerveknél és postaszint az első teendő tehát a részesedési alap tömegének az egyes kategóriákra való felosztása lesz. Az elosztás tekintetében az I–II. kategóriában az érintett dolgozók együttes alaphéte, a III. kategóriában az átlagkereset együttes összegét kell figyelembe venni. Az önálló részesedési alap képzésére jogosult közép-fokú postaszervek feladata, hogy az illetékes szakszervezeti szervek egyetértésben, részben az éves bér, részben az eredményre gyakorolt hatás arányában egyes nagyobb egységek (hivatalok, üzemek) között tovább differenciáljanak. (Természetesen a bérek arányát a szervekre történő felosztásnál az előbbieket szerint kell figyelembe venni.)

A dolgozókra történő felosztásnál az üzem, hivatal együttes éves alaphéte összege is szükséges, mivel az egységre kapott részesedési alap összegét meg kell felelni. Az egyik 50 százalékat a dolgozó éves alaphéte alapján kell felosztani. Ez a biztosított részesedési E felosztás mechanikus, mivel a két összeg hányadosa (a részesedési összeg fele osztva az egység éves alaphétevel) ad egy állandó szorzót és ezzel kell dolgozóként megszorzni az éves alaphéte összegét. A kapott összeg a dolgozó biztosított részesedése.

Ezen felül a vezető rendelkezésére áll a kapott részesedés másik 50 százaléka. Ezt az összeget az előzetesen kitűzött éves célfeladatok teljesítésének értékelésével, vagy utólagos elbírálás alapján dolgozóként differenciálni kell. Jelentős anyagi megkülönböztetésben részesítik azokat, akik a postaszerv eredményeit több és jobb munkával befolyásolták. Azoknak a vezetőknél lesz könnyebb a dolga, akik év közben is megdicsérték a jól dolgozókat, rendszeresen értékelték munkájukat, vagy nem felejtették el figyelmeztetni a hanyag, rossz munkáért. Anyagiilag is ösztönözni tudtak a jobb munkára, az év közben jelentkező többletfeladatokat, nehézségeket megoldására. 1968 általános tapasztalatát azt mutatják, hogy a vezetőket e lehetőséget nem igen használták ki. A szakszervezeti szervek ügyeljenek arra, hogy a nagyobb felelősséggel a vezetőknél valóban éljenek, de nehegy visszaéljenek.

Külön szabályozva vannak az év végi részesedési időarányos, biztosított, valamint a munkaeredmény alapján szétosztható hányadaira a jogosultság egyéni feltételei. A legfontosabb feltétel a munkaviszony, amely különböző időtartamot szab meg a biztosított és a munkaeredmény alapján felosztható részre. Külön szabályozva van, kikre nem vonatkozik a munkaviszony alapján történt megkötöttség, mit kell tényleg le dolgozott időnek tekinteni a munkában töltött időn kívül, ki nem jogosult az év végi részesedésre és mikor kell azt csökkenteni.

Az igényjogosultság megállapításával kapcsolatban panasz esetén a dolgozó a Munkaügyi Döntőbizottsághoz fordulhat. Továbbá az év végi részesedés összegének megállapítása után 15 napon belül felfelőlással élhet, s azt a szolgálati úton kell benyújtani. Az elbírálást a felügyeletet gyakorló postaszerv vezetője a szakszervezeti szervek egyetértésben végzi:

A fenti elvek és szabályok alapján rövidesen kifizetik az év végi részesedést. Szakszervezeti szerveink segítsék ezt a munkát, kísérik figyelemmel a kifizetést, éljenek jogaikkal, és reálérővel gyorsan a dolgozók panaszaira, felfelőlásaikra.

Horváth Kálmán

Bíráltunk – intézkedtek

Decemberi számunkban „Csak fűtéssel!” cím alatt bíráltuk a Budapesti Postaigazgatóságot, amiért az új hírlapárúsító pavilonokban nem gondoskodtak a fűtésről. Csányi Lajos, az igazgatóság helyettes vezetője közölte, hogy a tanácsi szervekkel és az elektromos művekkel kell ilyen esetekben együttműködni, de amíg egy ügy elintéződik, bizony hosszú idő telik el. A jövőben csak azokon a helyeken állítanak fel pavilon, ahol a fűtés és a világítás biztosítható.

Januári számunkban „Meg-

romlott a liba” cím alatt bíráltuk a tiszapüspöki postahivatalt, mert későn továbbítottak egy csomagot, s annak tartalma megromlott.

A Debreceni Postaigazgatóság vezetője, dr. Deák Ignác megvizsgáltatta az ügyet: a hivatal vezetőjének felelősségét megállapították, mert a szóban forgó csomagot helytelen címmel vitte kezelésbe, s ezzel megteremtette a tév-irányítás lehetőségét. A feladót nem igényelt kártérítést; ettől függetlenül a hivatal vezetőjét figyelmeztetésben részesítették.

(b)

Az új kollektív szerződés

A posta történetében első ízben 1968-ban készült — egy évre szóló — kollektív szerződés. Az új kollektív szerződést már két évre, 1969–70-re kötik meg. Az alap az első kollektív szerződés, amely egyes hiányosságai mellett is kiállta a próbaidőt.

Az új kollektív szerződés elkészítéséhez több idő állott rendelkezésre. Így a tapasztalatok alapján a Postavezérgazgatóság szakosztályai, a közép-fokú postaszervek, az illetékes szakszervezeti szervekkel egyetértve módosító javaslatokat tehettek. A javaslatokat öt bizottság véleményezte, majd ezután készült el az első nyers tervezet, amelyet a postaszervek vitattak meg. Kétezer tervezet jutott el a dolgozókhoz, s mintegy 10 000-en beszéltek meg. A javaslatokat a közép-fokú postaszervek összesítették és mellőzve a függelékbe való javaslatokat, a Postavezérgazgatósághoz továbbították.

A második tervezet szakszervezetünk elnöksége a posta-vezérgazgatóság igazgatói tanácsával tartott együttes ülésen tárgyalta meg. Az elhangzott észrevételek figyelembevételével készült el az a tervezet, amelyet néhány kisebb módosítással a központi vezetőség elfogadott. Előreláthatólag az 1971. március 31-ig érvényes kollektív szerződést a lap megjelenéséig a Postavezérgazgatóság és szakszervezetünk főtájkára aláírja.

Milyen lesz az új kollektív szerződés? Először a nyelvezete lesz sokkal szakszerűbb. Ilyen vonatkozásban számos jó és elfogadott javaslatot tettek a dolgozók. Elmaradt sok olyan szövegrész, amely ügyrendi intézkedést tartalmazott. A legfeljebb ebben a munkaügyi viták intézéséről szóló fejezetben látható.

Új rendelkezések a postán kívüli szolgálati idő és a részmondások idői beszámítása rangbér szempontjából. A nyugdíjasok foglalkoztatására vonatkozó szabályok korszerűsítése. A lakásépítés anyagi segítésének elvi alapjai. A részletes szabályokat külön adják ki. Az üze-

mi jutalmazás. Az év végi részesedés személyi feltételei, valamint az év végi részesedés felhasználásának összegszerű előirányzása.

Nem lehetett felvenni a kollektív szerződésbe olyan javaslatokat, amelyeket magasabbrendű jogszabályok rendeznek. Így, a többi között, nem voltak figyelembe vehetők:

— A felszabadult ipari tanulók bérének felemelése. Az ipari tanulók bérét országos érvennyel a munkaügyi miniszter rendelettel szabályozza;

— A több címen kapható pótszabadság összeadása 12 napon felül. A Munka Törvénykönyve végrehajtási rendelete kizárja ennek lehetőségét;

— A rövidített munkaidő bevezetése. Központi szabályozás után alapos előkészítést kíván;

— A munkaközi szünet díjazásának felemelése az óradíjas dolgozóknál. Országosan rendezi a munkaügyi miniszter rendelete;

— A táviró és távbeszélő kedvezmény 500 Ft-os keretének felemelése. Ezt a kedvezményt miniszteri utasítás adta meg, nem változtat-hatja meg a kollektív szerződés;

— Rádió és tv. előfizetési kedvezmény. Nem a kollektív szerződésben megadható kedvezmény.

— A MÁV arcképes igazolványra való jogosultság. Külső jogszabály alapján jog ezt a kedvezményt.

— A napidíjak és a kúlszolgálati díjak felemelése. Kormányrendelet szabályozza országos érvennyel.

Látható, hogy a posta egész kollektívájának jogi helyzetét szabályozó szerződés csaknem a teljes személyzet közreműködésével készült. Teljesse azonban csak akkor lesz, ha a közép-fokú postaszervek, a törvényesség követelményét figyelembe véve, a helyi sajátosságoknak megfelelő függelékkel egészítik ki. Ezek elkészítésében az illetékes szakszervezeti szervekre még nagy és felelősségteljes munka vár.

AZ ÚJÍTÁSI RENDELETRŐL

Januárban a SZOT és az Országos Találmányi Hivatal képviselői és az érdekeltek tanácskoztak az újítómozgalmak időszerű kérdéseiről. Tasnádi Emil az OTH elnöke és dr. Jándék Géza a SZOT termelési osztály vezetője részletesen ismertette az újítómozgalmakkal kapcsolatban a felmerült problémákat, az 1968. évi tapasztalatokat és a feladatokat.

A benyújtott újítások számának visszaesését előidéző okokat az alábbiak szerint csoportosították: 1. a központi rendelkezések hibái; 2. a vállalatoknál előforduló hibák; 3. a felvilágosító propaganda hiányosságai; 4. a társadalmi munka területén elkövetett hibák (pl. SZUB-nál).

Az 1968. VII. hó 10-i országos újítási ankétunk beszá-

molójában utaltunk arra, hogy az új gazdaságirányítási rendszerben az újításokat elfogadó szervek igényességének növekedése természetes és várható. Így átmenetileg számolni kell a benyújtás, illetőleg az elfogadás nagyobb mérvű csökkenésével. Tehát az első feladat, megállítani a javaslatok számának csökkenését, és jó, alapos előkészítő, meggyőző munkával újra elérni a fokozatos emelkedést. Erre jó módszer az időben, körültekintően összeállított, mindenre kiterjedő, jól elkészített feladatterv.

Lényege: legyen világos, a megoldandó problémát érthetően tartalmazza. Az elkészítésbe, propagálásba vonják be a helyi szakszervezetet is. (A Vu. 45. pontjában foglaltakat nem vette figye-

lembe az RTV. Műszig, mert ez ideig újítási feladattervet nem készített.) Igen fontos, hogy a vállalati újítási szabályzatból mindenki világosan megismerhesse az elbírálás rendjét, s a jutalmazás mértékét. Javítani kell az újítómozgalmat érintő tájékoztatást és propagandát, a felvilágosító, agitációs és mozgósító munkát. Az újítók tevékenységét és mozgalmát a termelés, a gazdálkodás, a szocialista munkaverseny szervezésének kell tekinteni.

Az érdekelte gazdálkodó postaszervek véleményét figyelembe véve, a KUT közreműködésével fogjuk a vezérgazgatósággal közösen kidolgozni a Posta Újítási Szabályzat módosítását, amelyre lapunkban is visszatérünk.

Tamás Gy. János

Kiváló újító

Greck Zoltán postaműszaki főtanácsos a Postai Tervező Irodán dolgozik. Aranyjelvényes kiváló újító, az újításai- ból kiértékelt többmillióss népgazdasági eredmény alapján.

Vázlatosan tekintünk át életútján: tavaly június 4-én töltötte be 60. életévét. Diplomáját a prágai műegyetemen szerezte. 1938 óta él Magyarországon, és azóta a postánál dolgozik: először a Posta Kísérleti Intézetében, majd a Vezérgazgatóságnál, mint tervezőmérnök, és 1953 óta a Postai Tervező Iroda csoportvezető tervezőmérnöke.

Hét újításából kettő igen nagy jelentőségű. A legjelentősebb a két újítótársával: Megyeri József vezérgazgatósági ügyosztályvezetővel és Csereklői Pál akkor osztályvezető tervezőmérnökkel benyújtott újítása — „Táv táplált erősítő alkalmazása távközelekre”.

— A felszabadulás után 1945 február 17-én jelentkeztem a postánál szolgálatra. Ekkor a hálózati helyreállításán, újráépítésén dolgoztunk. Munka közben minduntalan új megoldásokat kellett keresni és ez adott alapot, indítékot, hogy megpróbáljak újításokat kidolgozni. A szerény eredményekhez, amelyeket sikerült elérnem, kétségkívül hozzájárult, hogy fiatal

koromtól kezdve érdekelt a szakirodalom.

A beszélgetés során, többszöri érdeklődés után kiderül, hogy Greck Zoltán cseh, orosz, német és angol nyelven is beszél, több szakkönyvet fordított, továbbá fontos szakkönyveket írt.

— A technika egyre gyorsuló tempóban fejlődik, s ami ma jó, holnap már túlhaladott, mert egy korszerűbb megoldás, elgondolás lép a helyébe. Rendkívül izgalmas egy mérnökember számára a fejlődésnek ez a liukető tempója. Az én eredményeim a hatalmas technikai fejlődésben ugyan szerények, mégis úgy érzem, egy termékeny élet áll mögöttem, és remé-

lem, tehetek még szolgálatot a posta fejlesztéséért.

Greck Zoltánt 1958. május 10-én a Posta Kiváló Dolgozója címmel tüntették ki; 1967. október 24-én pedig megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

(v)

KÜLDÖTTEK

A tanácskozás az alábbi szocialista brigádvezetőket választotta meg a III. Országos Szocialista Brigádvezetők tanácskozására küldöttnek: Antal Pálné (Közp. Táviróhivatal), Verbovsky Gyuláné (Budapest), Bíró Mózes (Erzsébet Távb. Üzem), Kolozsvári Ottó (RTV), Neuberger Béla (RTV), Kozábel Istváné (Tud. és Névszervek). Szentirmai János (Bp. Távb. Ig.). Viték János (Közp. Javítóüzem), Tóth László (Törtel), Beke Vincéné (Győr), Szantner György (Kecskemét), Pocsay Gyula (Debrecen), Farkas József (Miskolc), Jäger Edéné (Salgótarján), Rác István (Gyula), Schulteisz Antal (Pécs).

5 BIZALMIT VÁLASZTOTTAK

Világéletemben „ügyfél” voltam a postán. Levélbe zárt titkok: szerelmes üzenetek, komor hírek küldője és fogadója, kisebb-nagyobb összegek feladója, címzettje. Egy a sok millió közül: ámulója a fürgeujjú, szélvészsebes pénztárosoknak, aki némi rosszalással tapasztalja, hogy ott, túl a kis ablakon, mindössze egy petséjelvényi időre méltatják akár a legfontosabb mondanivalójával teleírt levelét is.

Most jártam először az ablakok — mögött. Jöszörem — és a szerkesztő megbízása — az egyik legjelentősebb fővárosi postahivatalba, az 5. számúba vezérelt. Mégpedig a szakszervezeti választásokra. Am ha az alábbiakban másról is szó esik, az olvasó szíves elnézését kérem. Az összefüggések kedvéért jöszörem arról sem hallgathatók, ami látszólag távolabb esik a témától, a valóságban azonban mégis oly közel...

Hatvan főből áll a hivatal létszáma. Ötven lány és asszony, tíz férfi — ez már nemcsak az arányokat, hanem a gondokat, problémákat is jelzi. S ha még azt is előre becsátjuk, hogy a hatvanas létszámból mindössze huszonnégyen-huszonötön vannak, akikre úgy-ahogy illik a „régidolgozó” megállapítás, akkor némileg érzékeltettük, mi foglalkoztatja leginkább a postahivatal vezetőit és szakszervezeti bizottságait.

Igen, erről nem tudunk eleget beszélni — igazol Kesseldorfer György, a hivatal szb-titkára és Bohák Mihályné, a jelölőbizottság elnöke. — Munkaerőgondjainktól elvonatkodtatva, nem lehet szakszervezeti tevékenységünket sem vizsgálni, nem is szólva a választásokról.

Öt bizalmi csoport élére került a közelmúltban tartott választásokon bizalmi. Hármann közülük már közmegelegedésre korábban is ellátták ezt a tisztséget, megválasztá-

sukat egyhangú szavazás döntötte el.

Koller Dezsőné hosszú ideig a központban, az 5-ös hivatalban állt csoportja élén. Nemrég két jelentős változás történt az életében: egyrészt férjhez ment — azóta viseli „új” nevét, Deleki Gabriella — másrészt átkerült az 54-es ki-rendeltségre, ahol a fiatalasszonyt egyhangúlag választották bizalmi. Az egyesített felvételi csoport Képes Mártára adta voksát. Jó képességű, szakmailag és emberileg egyaránt rátermett fiatal lányt választottak személyében bizalmi, aki a legfiatalabb választásigviselő címre is pályázhat. Második éve dolgozik az „ötösben”. Pomaházi Károlyné, a pénzfelvételi csoport bizalmi — ismét. Újraválasztása egyszerűen érdemeinek elismerését is jelzi. Juhász Józsefné viszont az elkövetkező években bizonyíthatja, hogy nem érdemtelenül adták rá szavazatukat a csoport tagjai.

Az ötödik bizalmi: Török Istvánné helyére a napokban választanak új bizalmi. Az történt ugyanis, hogy őt — az előzetes közvéleménykutatások, a tagság körében tartott „szondázások” alapján — a szakszervezeti bizottság elnöki tisztségére szemelték ki.

Háromtagú szakszervezeti bizottságot választunk — tájékoztat a jelölőbizottság elnöke —, ez felel meg létszámunknak. Ami a titkár személyét illeti, a bizalom nem rendült meg Kesseldorfer Györgyben, aki egy ciklus kihagyásával 14 éve tölti be ezt a tisztséget. Az elnök és a gazdasági felelős személyére vonatkozóan vannak találgatások, de a végső szót majd a február 17-i taggyűlés mondja ki.

Érdekesnek, alapján véve sikeres munkát összegezőnek ígérkezik a beszámoló.

Hivatalunk az utóbbi időben megszépült, korszerűbbé vált, megifjodott, amiben a

szakszervezetnek is jelentős a szerepe — mondja az szb-titkár. — Kifestették, a konyhába hűtőszekrényt került, s elkészült tavaly a régóta sürgett zuhanyzó is. Csinos kőpenyeket kaptak a dolgozók, ha nem is mindenki, akinek a munkaköre megkövetelné... Egy rádiókészülékkel is gyarapodtunk a közelmúltban.

Nemcsak képletes értelemben, hanem a valóságban is megfiatalodott az „ötös”. A dolgozók fele a huszonévesek korosztályából kerül ki. Többségük most ismerkedik a postás munka csínjával-bínjával. Sajnos, csak kevesen választották hivatásuknak, legálábbis erre vall, hogy a szakmai tanfolyamra mindössze ötven jelentkeztek, holott, még vagy húszan lennének, akiknek gyér a szakismeretük.

Néha bizony, nehéz helyzetben vagyunk — állapítja meg Freiler Kálmán hivatalvezető. — Éjszakai dolgozók közül például a hatból kettő hiányzik. Pótlásukra nincs jelentkező... Az ország legnagyobb forgalmat lebonyolító hivatali kézbesítő postája mintegy 650 fiókből áll tart nyílván. Külkereskedelmi cégeket, iparvállalatokat, ami rendkívül felelősségteljes munkát követel tőlünk. Kétszer elnyertük a „Szocialista Munka Hivatala”, négyeszer a „Kiváló” címet. Am a feltételeink most korántsem oly kedvezőek, hogy a megtisztelő címért eséllyel versenyezhetnénk.

Kézpénzforgalmuk havonta eléri a 70 millió forintot. Csak levélküldeményből harminc nap alatt több mint 200 ezer fordul meg a kezükben. Annál figyelmeztetőbb két másik adat, a korántsem örvendetes „forgalomról”: a múlt évben 42 dolgozó elment tőlük, 37 jött.

Az adatok — úgy véljük — nem szorulnak kommentárra, önmagukért beszélnek.

Gyapay Dénes

Közmegelegedés

Fiatalosan

A bizalomért

Tavaly mult negyedszázada, hogy Deli Károlyné a postánál munkába állt. A feladatát követően kérte felvételét a szakszervezetbe. Munkatársai előbb bizalmi-nak választották — tíz éven át látta el közmegelegedésre e tiszteit —, majd két esztendője lett az átvételénél az osztálybizottság titkára, s a budapesti 72-es postahivatal 31 tagú szakszervezeti tanácsának tagja. Január 23-án másodszor választották osztálybizottsági titkárra.

Hogy mi volt az elmúlt két esztendő legérdekesebb elintézt ügye? Többször szó-vá kellett tenni, hogy korszerűsítsék a világítást. Három éve az átvételi osztály mintegy öt méter magas mennyezetre szerelték a neon-csőveket. Már akkor mondtuk: nem lesz jó. Fájt is hónapokig a fejünk meg a szemünk! Egy év is elmúlt, mire elértük, hogy a fénycsőveket közvetlenül a munkahelyek fölé szereljék, de ekkorra a csövek számát is megduplázták!...

Különösen nyáron panaszkodtunk sokat amiatt, hogy az éjszakai dolgozók nem tudják hol tartani az otthonról hozott ennivalót. Volt ugyan egy ócska jég-szekrényünk, de abba déli előtt hordták a jeget, ami éjszakára langyos vízzé változott. Háromszáz éjszakai-nak a hivatalban. Hábortatam többször is Berka István szb-titkár. 1967. őszén megérkezett az első 200 literes hűtőszekrény, amelyet azóta is közösen használunk a levéltovábbító osztály dolgozóival. Később a többi osztály is kapott hasonló hűtőszekrényt.

Nagy József, a budapesti 70-es postahivatal levélkézbesítője tíz esztendője titkára a levélkézbesítő osztálybizottságának. 1967 óta a Budapesti Postaigazgatóság 11 fős szakszervezeti bizottságának is tagja. Tizenhat évesen, 1945 szeptemberében lépett be első munkahelyére, a postához — s azonnal felvételét kérte a szakszervezetbe is. Január 30-án választották ismét osztálybizottsági titkárra.

Az utóbbi években több idős szakértés nyugdíjba ment — mondja. — A fiatalok, akik a helyükbe léptek, nem egyformák. A többségük ugyan szorgalmas, de van, akinek nem ez az első munkahelye és a postát csak átmeneti állomásként tekint. A legszebb feladatok egyike megszerettetni velük a postáséletet és szervezett dolgozókká tenni őket. Mintegy három éve több fiatal mellém osztották, hogy velem együtt kézbesítsenek, tanulják a szakmát. Így barátokoztam meg a faluról jött Radics Lászlóval is. Beszéltem neki a szakszervezeti munkáról, arról, hogy a szakszervezet érdekképviseletet jelent. Né-hány nap múlva hallottam: jelentkezett a bizalmijánál... S a napokban épp a szakszervezet intézte el egy olyan, évek óta húzódó ügyét, amelyet egymaga nem tudott rendezni korábbi munkahelyével. Ez Radics László számára 3 nap pótszabadságot jelentett.

Földes Tamás

Mire fordítjuk a tagdíjat?

Szakszervezetünk Elnöksége január 29-i ülésén megtárgyalta és elfogadta az 1969. évi költségvetést.

Szakszervezeti szerveink ez évben már 15,5 millióval gazdálkodnak. Milyen célokat szolgál a tetemes összeg, s milyen módon jut vissza a tagsághoz? A bevált gyakorlat alapján központilag kell biztosítani mindazoknak az intézményeknek (üdülők, kulturális és sportintézmények) fenntartását, amelyeket a postások széles rétegei vesznek igénybe. A helyi igények kielégítését a tagságból első-sorban az alapszervezeteknek kell vállalniuk.

A bevételek fő forrása a tagdíj. Ez adja a bevételek kétharmadát, az alapszervezeteknél pedig a költségvetési bevételek 85 százalékát.

Érdeke tehát az alapszervezeteknek, hogy a tagdíjakat időben fizessék. (Alap az évenkénti besorolás.) Idén erre április-májusban kerül sor. Már most felhívjuk a figyelmet: a besorolás alapja az átlagkereset lesz, tehát minden olyan bérjellegű kereset, amiből a nyugdíjárulékot levonják. A helyes besorolással az alapszervezetek is több bevételhez jutnak, tehát a tagságnak is érdeke ez.

A központilag kezelt összegek felhasználásáról — a teljesség igénye nélkül — tájékoztatjuk a tagságot.

670 ezer forintot fordítunk a művelődési intézmények és könyvtárak fenntartására és fejlesztésére. Ebből az összegből segítjük azokat az alapszervezeteket is, amelyek anyagi forrásai nem elegendőek a tömegkulturális igények kielégítésére. Központilag is támogatjuk az ifjúsági seregszemléket és a klubmozgalmat, a költségek tetemes részét fedezük.

Szociális célokra központilag 2,5 millió forintot fordítunk. Ebből felnőtt üdültetés: 1,1 millió; a gyermeküdültetés: 580 ezer forint. A német, lengyel, olasz, jugoszláv postások cseréüdültetésé mintegy 220 ezer forintba kerül. Ebből mintegy 240 postás ismerheti meg más országok népeit, intézményeit. Ugyanakkor a felsorolt országok postásai a mi életünkkel ismerkednek. A cseréüdülésnek e formája jól bevált; a további bővítésének szinte csak az üdülési férőhelyek korlátozott száma szab határt.

Saját forrásból 300 ezer forintot fordítunk üdülők felújítására, csinosítására. Anyagiakkal segítjük az idén is a fiatal, jól dol-

gozó postások balatonszántódi táborozását. Sportcélokra — jórészt az üzemi sportra — 460 ezer forintot fordíthatunk. Ebből támogatjuk a tömegsportot, s a nemzetközi versenyeken részt vevő postáscapatok szereplését.

Szakszervezetünk félmillió forinttal járul hozzá a szakszervezetek közös üdülőépítési programjának megvalósításához; a tagdíjbevétele egy százalékát a nemzetközi szolidaritási alapra utaljuk át.

Hogyan kívánják alapszervezeteink a tagdíjbevétele náluk maradót 50 százalékát felhasználni? Természetesen, itt is csupán néhány fontosabb tételre utalunk. Szülési segélyre 670 ezer, temetési segélyre 530 ezer, egyéb szociális segélyekre 870 ezer forintot terveztek. Az alapszervezeteknél 1968-ban, az ezer főre jutó segély összege alacsony volt. Az átlag alig haladja meg a kötelezően előírt segély összegét és messze van még a 800 forintos felső határtól! Ahol erre lehetőség van, változtassanak, akár más költségek rovására is. Meggondolandó, például, hogy az 1969. évre tervezett közel 800 ezer Ft szükséges-e megszokott, de ma már kissé túlhaladott gyermeknap, nónap, fenyőünnep, stb. költségeire. Nem kellene-e fokozottabban segíteni inkább a bájba jutott vagy többgyermekes postás családokat?!

Közel 1 milliót terveztek az alapszervezetek a könyvtárak fejlesztésére, ismeretterjesztésre és egyéb kulturális kiadásokra. Sportcélokra 200 ezer, szervezési és ügyviteli feladatok ellátására pedig 1,3 millió forintot terveztek. A sportra szánt összeg elsősorban azért alacsony, mert jelentősen igénybeveszik a részesedési alapot is.

Az alapszervezetek december 31-i zárókérszete előreláthatóan 2,5 milliót felül lesz, a tagdíjbevételeiből több mint 5 millió forint bevételre számíthatnak. Nem mulaszthatjuk el felhívni az alapszervezetek figyelmét a fegyelmezett, takarékos gazdálkodásra, az okmányfogyalom szigorú betartására. Legalább ilyen fontos a rendszeres, alapos tartalmi ellenőrzés, mind a számvizsgáló bizottság, mind az szb-titkárok részéről. A tagság pedig legálább a taggyűléseken éljen ellenőrzési jogával.

A vázlatos felsorolásból is kitűnik, hogy a rendelkezésre álló összegek biztosítják a leglényegesebb célok elérését.

Arany Lajos

Új tisztségviselők

Több mint egy hónapja választották meg a szakszervezeti tisztségviselőket a Budapest 8-as postahivatalban.

Munkahelyi bizottságot választottunk — mondja Rátikai Józsefné hivatalvezető. — Teljesen megújult a bizottság. Új titkáruk van. Elődjé ugyanis elment a 112-es hivatalba. A másik két tag is új.

De csak a szakszervezeti tisztségben újak. Mint munkatársakat régen ismerjük őket — fűzi hozzá Zimre Istvánné távirátgépkezelő. — Nem hinném, hogy okot adnak a csalódásra. Bár én az előbbiekkal is elégedett voltam.

Volt módom meggyőződni a szakszervezet segítőkészségéről — teszi hozzá rövid gondolkodás után. — Beteg voltam, operáltak. Előzőleg egy kis házrészlet vettünk. Anyagi-lag is, fizikailag is megviselt a dolog. Kimondhatatlanul jólesett, amikor meglátogattak a kórházban. Amer Rozika és Katona Gézné volt nálam. Ajándékot hoztak és figyelmeztettek, hogy okvetlenül kérjek segélyt. Kértem és kaptam is. — Vagy korábban, amikor üdülni szerettem volna, akkor is teljesítették a kívánságomat. Szóval, ha tőlem kérdezik, én csak elismeréssel szólhatok a szakszervezetről.

Nekem még eddig nem volt szükségem segítségre — mondja az ifjabb korosztályhoz tartozó Erm Zsuzsa. — De azért azt én is látom, hogy jól dolgoznak. Nagyon szeretem a rendezvényeket. Evente két-háromszor is szerveznek kirándulást, például Tokajba, Balatonalmádiba. Különvontan utazunk, olcsón. A társaság is biztosított, egyre többen megyünk a hivatalból. A táncmulatságokra is szívesen eljárnak.

A 33 főnyi létszámmal működő kis hivatalban nehéz szóra bírni az embereket. Nem mintha szófukarok lennének, de nincs idejük beszélgetni. A nyitott ablakoknál hosszú sorokban várakoznak. Sok a zárt ablak. Hatan hiányoznak, hárman szülési szabadság, hárman betegség miatt. A forgalmat pedig le kell bonyolítani. A havi százmillió forintot, és mintegy százezer levelet eljuttatni rendeltetési helyére.

Akit sikerült egy-két percre beszélgetésre hívni a hivatalvezetői irodába, az is idegesen pillantgat ki az ajtón, nem várnak-e sokan a bezárt ablaknál.

Lévai Máriáról, a fiatal pénzfeltevőről, mint titkárról úgysem tudnak sokat mondani. Ehhez kevés a választás óta eltelt hónap. Az elismerést megérdemli. Már csak azért is, hogy a sok munka mellé vállalta 32 társa ügyes-bajos dolgait.

L. M.

Beszélő múlt

A magyar munkásmozgalom régi harcosai közül mintegy félszázán adják közre gyűjteményes könyvben emlékeiket, tapasztalataikat, amelyeket a múlt század végétől, az őszirózsás forradalomtól, a megalkulásukáig éppen 50. évfordulóját ünneplő KMP tevékenységétől kezdődően összegyűjték. A feltétlen őrvélt emlékek sokaságán drámaian vonul végig a múlt, fényesen ragyog a sok-sok apró, és mégis hősies tett, az elnyomás kegyetlensége, bosszúja, amelynek ellenálltak, mert hitték egy új világ felépítésében. A gyűjteményben szerepel két postás veterán, Gyagyovszki Emilné és Rományi Margit is. Ők is, mint még sok százan és ezren, szerény, egyszerű katonái voltak a munkásmozgalomnak, de mégis félelmetesnek tűntek az akkori rend urainak szemében. A kötetben szereplők az üldöztetés ellenére vállalták a harcok feladatait és azok következményeit. A könyvet a Táncsics adta ki.

Petrák Katalin: Az első magyar munkáshatalom szociálpolitikája c. könyvében tájékoztat az általános kérdésekről majd ismerteti a harcokat, amelyeket a munkásbiztosítás, a lakáshelyzet, a gyermekvédelem és az egészségügy megváltoztatásáért folytatott a Tanácsköztársaság.

Balogh István: A vállalati ismeretterjesztési és oktatási tanácsok munkája c. füzet közéről érinti a szakszervezeti mozgalmat. Foglalkozik a fel-nöttek általános és szakmai műveltségének fejlesztésével, módszereket, tanácsokat ad e fontos tennivalóhoz.

(b.)

Azok a kritikusok tévedtek!

Adám Ottó rendezésében hozta színre a Madách Színház Gorkij: Éjjeli menedékhely című drámáját. Nem külszavakkal, hogy a színházi szakma és a közönség egyaránt úgy várta ezt a premiert, mint az ideai színházi évad egyik fő eseményét. A XX. századnak olyan remekműve ez, amelynek egy-egy új előadását Moszkvától Párizsig és Londonig mindig felfokozott érdeklődés fogadja.

Erről beszélgetünk először dr. Makrai Mariannal, a Helyközi Távközlési Igazgatóság igazgatója és jogi osztályának előadóival. Ő is, — akinek a Madáchban és az Operában évi bérlete van, — nagyon várta a premiert. A darabot többször olvasta, nagyon szereteti.

— Sajnálom, — mondja, — hogy nem láttam a Madách Színházban az előző, híres „Éjjeli menedékhely”-előadást. Csak hallottam, hogy nagy siker volt.

Igazán nem csoda, ha nem láttam, több mint egy évtizeddel ezelőtt, hiszen akkor még iskolás volt. S legalább nem esik bizonyos kritikusok hibájába, akik talán éppen az észszezahasonlítás, mérlesek miatt nem láttak most tisztán. Egy mű előadását csak magához a műhöz szabad mérni, s nem más előadásokhoz. Maga ismeri és szereti ezt a drámát könyvből. Színházi élménye egybeesett-e ezzel?

— Igen, tökéletesen. A Gorkij-mű felfokozott drámai

hangulatával, mely humanitásával hittel tesz az emberi méltóság minden körülmények között való megbecsülése, tisztelete mellett. Ezt éreztem az előadásból. Nagyon tetszett a végtelenül egyszerű játéktípus; hogy nemes, őszinte alázattal, átéléssel az a legfőbb akaratuk: tisztán, világosan szóljon hozzánk a nagy humanista író minden szava, minden gondolata. Nincs itt semmi „nyomor-naturalizmus”. Sokkal inkább a mű költőisége árad felénk a jelzett színpadról.

— Mélyesen emberi és közvetlen alakítást nyújt Pécsi Sándor, mint Luka, az öreg vándor. Csipkelődő humor mögé rejtett meleg szíve, lírája és természetes bölcsessége olyan jótékonyan hat ránk, nézőkre is, mint ahogy ő ad erőt az „Éjjeli menedékhely” szerencsétlen sorsú emberének. Gábor Miklós pedig Szatyinnak, a volt távirósna, a szerepében nagyszerűen éreztette azt a kettősséget, hogy bár folyvást élesen gúnyolódik környezetével, az életből kiábrándult bölcselkedő pózával — valójában ő is szeretettel várja. Nagy felfedezés számomra Dégi István, aki a darab egyik legjobb és legnehezebb szerepét alakítja: a „Színész”-t. Az alkoholista züllött, szerencsétlen figurában megrendítő finom eszközökkel csillantja fel egykori tiszta tehetségét és művészi hitét. Megértjük, hogy Luka távozása után, az elvonókára remé-

nyét elvesztett színész öngyilkossága miért jelent megrendítő élményt, valóságos megtisztulást a menedékhely lakóinak.

Döntő ponthoz érünk dr. Makrai Mariannak ezekkel a szavaival: Jelent-e a közönségnek katarzist, művészi-emberi megtisztulást az előadás?

Néhány kritikus ugyanis azért bírálta Adám Ottót, sőt a színészek többségét, mert szerintük az előadás pesszimizmussal kelt a nézőkben.

— Ez nem igaz! — mondja Makrai Marianna. — Azok a kritikusok tévedtek! Nem vagyok elfogult az előadás iránt. Így például megmondom, hogy egyetlen női alakítás sem tetszett igazán. Domján Edit modoros volt; Vass Éva túl halvány, Poeta Irén túl harsány. De Pécsi, Gábor, Dégi és Menesáros (a Bárány szerepében) olyan kiváló alakítást nyújtottak Adám Ottó rendezésében, hogy valóban az egyik legjobb színházi élményem marad ez az előadás. Hogyan is lehetne „pesszimista” egy rendezés, amely olyan nagy hangszínt ad, mint a bölcs humorának, derűs emberszeretetének, játékoságának? Éppen „anti-pesszimista” felfogást éreztem ki minden más kulcsszerepből is. És az egész előadás véglegesítését fejezi ki Gábor Miklós, amikor felhívja a nézőket, mondja el Szatyin szavait: „Csak az ember létezik, minden egyéb csak az ő kezében és agyában az alkotási! Ember! Ez gyönyörű! Ez büszke hangzik! Ember! Tisztelni kell az embert!” (Kárpáthy)

Szerkesztői üzenet

Matyasovszky Ágnes kéri: véleménye NDK-beli állampolgár, az év májusában kötnek házasságot. A nyárra szeretne kétszemélyes szakszervezeti üdülőbeutalót kapni. Joga van-e külföldi állampolgárnak igénybe venni a kedvezményt akkor, ha saját hazájában tagja a szakszervezetnek.

Elvileg nincs akadálya annak, hogy véleménye, illetve, ha majd férje lesz, Magyarországon szakszervezeti beutalót kaphasson, de csak teljes térítés ellenében. Forduljon a Szakszervezetek Országos Tanácsa Üdülési Főigazgatóságához. (Budapest, VI., Dózsa György út 84/b.)

(b—s)

KÖNYVESPOLC

Európa Könyvkiadó:

Martti Larni: A szép disznópásztorlány c. könyve sikert aratott a világban. Az élesen szatirikus regényben társadalmi fonákosságokat állít pellen-gérre.

Ernest Hemingway: Novel-lák c. kötet a világhírű írónak a magyar olvasók előtt eddig ismert és ismeretlen írásait tartalmazza. Novellái közül kiemeljük az Indián-tábor, a Boksolót, a Forradalmárt, Macska az esőben, Öregember a hidnál. Irwin Shaw: Oroszlánykölyök c. világhírű regényét közelebből nem kell bemutatni a magyar olvasóknak.

Zola: Nana c. regénye körül annak idején nagy botrány kerekedett. Elsősorban azért, mert korának társadalmi visszasságait bátran leleplezte. Valéry Larbaud: Boldog szerelmek c. könyve három kisregényt tartalmaz, amelyek tulajdonképpen utóélmények. Hohn Fowles: A lepkégyűjtő c. könyve sok-sok vidám perccel nyújt az olvasónak. Arról szól, hogy Ferdinánd, a lepkégyűjtő megüti a totófőnyereményt, s a pénz gyűjteményének gazdagítására fordítja. Na meg arra, hogy elraboljon egy szőke, festőnő-vendék lányt.

Simone De Beauvoir: Képek, káprázatok c. kisregénye a

Zsebkönyvek-sorozatban jelent meg. Sartre élet- és író-társát ismét beletekint a francia ember mindennapi életébe, érzelmeibe és sok érzelmi, társadalmi problémát fűszerez. Colette Audry: A fűrdőkád mögött című kisregénye nemzetközi és francia elismerést váltott ki. Egy öthetes kutyakölyök kerül a családba, majd váratlanul megbetegszik, s meghal a fűrdőkád mögött, merthogy oda szokott beülni székében, ha valami hibát követett el. César López: A négy szög körülfűtése c. könyv novellás gyűjteménye a fiatal kubai szerzőnek. Különösen érdekes: Egy hölgy, A komédiások, A fegyházban, A kémek, Éjszakai séták c. novellák. Mesa Selimovic: A dervis és a halál c. regényben az író a török időkhöz vezet az olvasót; a színhely egy kisváros, melynek hősei mohamedán papok, török tisztviselők, bírók, katonák, polgárok és poroszok. Henry James: A csavargó fordult egyet c. könyve a világhírű amerikai író népszerű kisregénye. A cselekmény Angliában játszódik, egy magányos kastélyban, a főszereplő: két szép gyermek, akiket az új nevelőnő rémképeivel hajszol tragédiába.

Szépirodalmi Könyvkiadó:

Móricz Zsigmond: A fátyla — a magyar irodalom egyik

POSTÁSOK POSTÁJA

Választás

Figyelmetlenség! A PF 15-08-nak

A szakszervezeti bizalmi-választások már lezajlottak minden osztályon. A dolgozók nyílt, megfontolt szavazással választották meg az elkövetkezendő két évre azokat, akiket érdemesnek tartottak bizalmukra. Sok szó esett a munka jobb minőségű elvégzéséről. Ezután került sor az osztálybizottságok megválasztására, illetve a küldöttgyűlés küldötteinek megválasztására. A tanácskozáson bírálták a szociális és kulturális igények kielégíthetőségét, és a gépesítés halogatását. A vezetők azt ígérték, hogy még ez évben elkezdik a gépesítést.

Novák József
Bp. 70. ph.

Hosszú évek óta dolgozom a József Távközlési Üzemnél. Január 12. óta kórházban fekszem, súlyos műtétet hajtottak végre rajtam. Ilyenkor bizony jólesne a barátok, a munkatársak érdeklődése. Sajnos nekem nem sok részem van ebből az örömből. Szakszervezeti bizalmimnak mégcsak eszébe sem jutott, hogy meglátogasson. De legálább az szb. gondolt volna erre. Sokat olvasom lapjokban, hogy a bizalmimnak nemcsak az a feladata, hogy tagdíjat szedjen... Bezzeg mikor egészséges voltam, én minden beleg kolleganómet meglátogattam. Nagyon rosszul esik ez a közömbösség.

Hopp Teréz

Február 12-én este, 19 óra körül az Üllői út és a Nagyvárad tér villamos megállójában történt: egy világítatlan ember akart átmenni a megállóból a járdára. Sok ember volt ott, de egyiknek sem jutott eszébe segíteni. Már éppen ugrani akartam, amikor egy furgon gépkocsi fekezett az úton, vezetője kiszállt, karofogta az idős embert, s átkísérte a járdára, majd gyorsan tovább rohogott. Eppen csak annyi időm volt, hogy felfigyekzem rendszámát: PF 15-08. A gépkocsivezető emberségből kitűnőre vizsgázott. Kövessük példáját.

Kovács Béla
Igorvostan-hallgató

HÍREK — CSEPPEKBEN

VANDÁLOK

A statisztikák szerint sok-sok millióra rúg a kár, amely abból származik, hogy tönkretesznek utcai világítást, parkot, műemléket, és például nyilvános távközlési automátákat is. Szeretnénk a társadalmi tulajdon védelmére mozgósítani minden postást, akik városban és falun a lakossággal tartják a kapcsolatot. Legyenek éberek, s ha bárhol ilyen vandálokkal találkozunk, jelezzék fel őket, segítsenek a rendőrségnek tettenérésükben. A posta jelentős összeggel jutalmazza azokat, akik lelepleznek ilyen kártételeket. Minket a postásbecsület is erre kötelez.

(b—s)

Postahivatalok építése, felújítása: Négyezer-450 ezer forint beruházással az idén adnak át új postaházakat. Tíz-kétszáz 1970-ben készült el hasonló épület, amely egyben a távközlési hálózat fejlesztését is szolgálja. Január 15-én Dunánújváros. Berátás-városrészében adták át új hivatalt. Pártól 250 ezer forint költséggel hamarosan megkezdik az új postaház építést, s az idén át is adják. Százhalombattán január elején adták át korszerű, új hivatalt. Fonyód

szűk, korszerűtlen postaépülete is eltűnik hamarosan, helyébe újat építenek, amely a fürdőhely egyik legjobb létesítménye lesz. Recskén január 21-én adták át a 700 ezer forint költséggel épült új hivatalt.

Az idén a fővárosban, 1000 új nyilvános — forintosra működő — távközlési-állomást szerelnek fel. Az idén kezdik el a hőmezővársárhelyi automata távközlési-központ építését; a befejezés: 1971. A város tanács vezetői vállalták, hogy a munka elől minden akadályt elhárítsanak. Makón is folyik a telefonhálózat építése, korszerűsítése.

A Kankásiban 23 kilométer távolságra sikerült lézertelefon-összeköttetést teremteni.

Salgótarján 1. sz. postahivatal és a Nógrád megyei Távközlési Üzem dolgozó február 1-én a Karancs Szálló éttermében nagy sikerű, hagyományos farsangi bált tartottak.

A Postaforgalmi Technikum és Szakközépiskola keres bentlő portást szoba-konyhas cserelakással. Jelentkezhet házaspár, vagy dolgozó felesége is. Érdeklődés személyesen: Budapest, V., Irányi u. 3. II. em. 14., gondnokság.

A Központi Kábelüzem dolgozó új kábeleket fektettek le a Duna medrében — sikerrel.

A Miskolci Postaigazgatóság szülői értekezletet tartottak a szakközépiskola nevelőinek és a végzős hallgatók szüleinek bevonásával.

Elsőként Sopronban, majd Pécsen sikerrel mutatják be A postások a Tanácsköztársaságért című kiállítást.

Goesmann Béla 54 éves postást egy tehervontató halálra gázolta.

A Budapest—Bécs közötti távközlési-összeköttetés kábelbeázás miatt megszakadt. A postások a hibát gyorsan kijavították.

Szegeden gyártják szintetikus műanyagból az új postai pénzeszközöket.

Magyar—francia egyezmény alapján a francia SECAM rendszerű színes televízió eljárást vezetik be.

Március 21-én megkezdődik a színes televízió kísérleti adása. A Szabadság-hegyen folyik a kapcsolódó bevezetések előszerelési munkálata.

legdrámább regénye. Egy tűzvész háttérrel vizsgálva mutatja be a falu népet, s egy embert, aki lelkesítő szavakkal a szeretet és a jószág segítségével akarja a népet felmenni, de kudarcot vall.

Nagy István: Réz Mihályék kostonlója ifjúsági regény. Proletárfiatalkodó mutat be, akikből az új társadalom építőereje alakul ki. Mács József: Adósságtörlesztés c. regénye határmenti népekről, sorsáról küzdelmeiről szól. A. I. Kuprin: Párbaj — a századvéd Oroszországának katonatisztjeit mutatja be. Hunyadi Sándor: A hajó királynője c. kisregénye két hosszabb elbeszélést tartalmaz. Félelmetesen rajzolódik ki egy gössz, dölyfös, szép amerikai asszony figurája.

Corvina Kiadó:

Herbert Read: A modern festészet c. mű megkísérli bemutatni az olvasónak a mozgalmakat, amelyek az utóbbi fél évszázad festőművészetében rendkívül bonyolult, komplex változásokat idéztek elő. Választ kapunk arra, hogy mi is tulajdonképpen a modern festészet; színes, illusztrációk gazdagítják a könyvet.

A Toszkán kora reneszánsz táblaképek c. reprezentatív kiadású könyv az európai festészet egyik legfontosabb korszakába vezet az olvasót, konkrétan Firenzébe és Sienába. Minden közös vonás ellenére más-más problémák izgatják a két városban alkotó mestereket. Firenzében a szobrászok haladnak a fejlődés élén, a nyomukban a festők is lelke-

sen tanulmányozzák a perspektíva törvényszerűségeit, s igyekeznek a tér mélységét érzékeltetni. A sienai mesterek viszont a lírai hangot kedvelik, finom, nyugtalan vonalvezetést képeikben még el az előző század festőműveinek csillogása, a ragyogó szín, a kecses mozdulat. A kötetet 48 színes reprodukció teszi szemléletessé.

Kovács Éva: Límoges-i zománcok Magyarországon c. könyve arról tanúskodik, hogy a környező országok közül hazánkban van a legtöbb emléke a gazdag román ötvösségnek.

Alfred Langer: Wilhelm Leib c. alatt a Művészet Kis-könyvtára sorozat újabb kötetét jelent meg. A címszereplő a modern német festészet egyik legjelentősebb egyénisége. Bár élete szüntelen harcban örlődött fel, művészete utat tört az öt követő német festőgeneráció előtt.

Magvető Könyvkiadó:

Móra Ferenc: Beszélgetés a ferdetoronnyal. Túl a psalmokon — az író gyűjteményes műveinek negyedik darabja. Két külföldi utazása során szerzett benyomásai alapján írt tudósításai, bűbajos karcolatai ragadják meg az olvasót.

Sardar: Az undor c. könyve az író pályakezdő, apolitikus korszakának terméke, de már tartalmazza a későbbiek folyamán rá jellemző gazdag humanizmust. K. J. Benes: Az elvárásról ház — nagyszerű regény. Helles Ágnes: Érték és történelem c. történet-filozófiai kötet a mindennapi élet, az emberi egyéniség kérdéseit

és összefüggéseit boncolja. Mátyás Ferenc: Egrevert csillag verses gyűjtemény.

Gondolat Könyvkiadó:

J. L. Kálna: A kabaré világa c. könyve arra hívja fel a figyelmet, hogy a „könyv műfaj” nemcsak szórakoztat, hanem nevel, agitál, bírál, s bizonyos történelmi időszakokban harcos politikai szerepet is vállal, olykor nagy kockázattal. Henryk Markiewicz: Az irodalomtudomány fő kérdései c. mű a nagyhírű lengyel tudós irodalomelméleti kutatásait tartalmazza. Czine Mihály: Móricz Zsigmond c. könyvében egyik legnagyobb írónk életművét elemzi.

M. M. Fokin: Az ár ellen c. könyvében megkelevenídik a századforduló világhírű orosz baletje, W. Furtwängler: Zene és szó c. könyve a század legnagyobb karmesterének tollából született.

Kossuth Könyvkiadó:

Lenin: A kommunista internacionálé c. könyve az 50. évfordulóra jelent meg. A vonatkozó válogatás kiegészült a nemzeti és gyarmati kérdésről szóló tézisek tervezetével, valamint néhány Magyarországra vonatkozó levéllel.

Fekete Gábor—Révész Gy. István: Tábornok hadsereg nélkül c. kisregénye kémkedésről szól, arról, hogy mint is jutnak odáig az emberek, hogy elárulják hazájukat. Faragó Jenő: Fiatalok vallomása világnézetről, erkölcsről c. könyv címe magáért szól. Nagyon hasznos olvasmány.

B. Gy.

Az anyáról

Kedves kötelességemnek tettem eleget. Meglátogattam Katona Illésné kismamát. Kissé szorongva csöngettem. Katonáné dugta ki a fejét. Mikor meglátott, csupa mosoly lett az arca, szélesre tárta az ajkát: — Gyere, gyere, de örülök, hogy eljöttél. Kézenfogva mentünk a szobába, ahonnan kihallatszott kisfia jókedvű gügyögése. Mikor megláttam a gyereket, alig akartam hinni a szememnek. Háromnapos korában láttam először, akkor majd elvesztet a pólyában. Most meg egy hatalmas vasgyűrű rugkapált a kiságyban, vidáman csillogó szemekkel.

— Hogy érzed magad itthon?

— Istenien. Nem is tudom elmondani, mennyire boldog vagyok, de a férjem is. Tudod, régen arról álmodoztunk, hogy ha gyerekünk lesz, itthon maradok, mert az első időben én szeretném gondozni. Meg aztán, elég gyenge szervezetű vagyok, nehéz lett volna a munkahelyen is helytállni és a családot is ellátni. Nagyszerűen kitalálták az anyák gondolatát. Hiszen a két és fél évnél probléma volt, hogy egy félévre bölcsődébe kell adni a kicsit s mire ott valamennyire megszokott, átkerült az óvodába. Az anyaság öröme is teljesebb, mintha reggel kapkodva bölcsődébe kellene vinnem és este hazahoznom. A háztartás munkáival elfoglalva nem foglalkozhatnék eleget a picivel.

Sokan örülnek a gyermekgondozási segély rendszerének, hiszen a jogosult nőknek mintegy 75–80 százaléka veszi igénybe. Kiterjesztik a rendelkezést a próbaidős vagy meghatározott időre szóló munkaviszonyban állókra is és azok is kapják, akik csak napi hat órát dolgoznak. A világon szinte egyedülálló ez.

— Olvastam, s együtt örülök azokkal, akiket ez érint. Tudod mi a tervem? — mosolygott. — Jövőre két gyermekgondozási segélyben szeretnék részesülni. Így együtt nő fel a két apróság, ugye, ez nagyszerű családtervezés?...

Postás Panni

ÜZENET AZ ÉLŐKNEK

Ez a címe Julius Fucik híres történetgyűjteményének, amelyben figyelemzett az emberiséget a náci fasizmus veszélyeire, embertelen, tömeggyilkos rendszerére. Fucik írása is megtalálható a „Hősök voltak” c. könyvben, amelyben a munkásmozgalom mártírjai üzennek az élőknek: Frankel Leó, Szántó Kovács János, Szabó Ervin, Korvin Ottó, Latinka Sándor, Szamuely Tibor, Kun Béla, Löwy Sándor, Sallai Imre, Rózsa Ferenc, Schönher Zoltán, Ságvári Endre, Braun Eva, Festi Barnabás és az 1956-os ellenforradalom mártírjai: Mező Imre, Asztalos János, Sziklai Sándor, Kalamár József. A nemzetközi munkásmozgalom nagyjai közt olvashatunk Antonio Gramsciról, Dimitrovról, Di Vittorioáról, Thorezről, Togliatiról is.

Ady Endre: Válogatott versei, a Kozmosz sorozatban jelent meg. 50 éve halt meg a nagy költő és újságíró.

Jurij Jakovlev: Erclóvas a város felett c. könyve mai,

valóságos, izgalmas történetekkel teli. Katkó István: Történelmi társbérlet c. könyve egy lány és három fiú különleges társbérletéről szól a háború végén, amikor nemcsak a városok, de az emberi sorsok is megsemmisültek. Bor Ambrus: Fejezetek a fiúért című könyv egy bölcsész lejtőjére jutó 19 éves fiúról szól. James Krüss: Florentine c. könyve egy 11 éves gyermek mulatságos történetét tárja az olvasó elé.

A legkisebbeknek Berkes Péter—Réber László: Hangország c. mesekönyvét ajánljuk. Választ kapunk arra, hogy miért felesel a thányi visszhangdomb, hogyan képes egész hangversenyt adni egyetlen hanglemez, miért sziszeg a kigyó, és milyen meglepetéseket tartogat a víz mélye. Janikovszky Éva: Bertalan és Barnabás c. mesekönyve két kőlyökkadliról szól, akik nagyon hasonlítanak egymásra, és ebből sok bonyodalom származik.

Iskolarádió II. félév

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken a Kossuth rádió műsorprogramjában II. félév 15.30 óráig jelennek meg az iskolarádió hanganyagok tantervi feladatokhoz: osztályfőnöki óra, irodalom, történelem, ének-zene, idegen nyelvek és matematika. Felhívjuk a figyelmet az újabb műsorokra, így például az „En és a többiek”, az általános iskola 5., 6., 7. számú készülő osztályfőnöki órái figuráival, „A mi dalaink” címmel az I–II–III. osztály dalainak adatként. A VI. osztály énektanítási anyagának feldolgozását tovább folytatják. A matematika is az általános iskolások VII–VIII. osztá-

lyosai számára szól. Megemlíthjük még a „Világszínház”, „Kerekasztalon a kötelező olvasmány”, „Szójáték — komolyan” műsorokat, amelyekkel a középiskolai irodalomoktatást kívánják segíteni. Ugyancsak gimnazistáknak szólnak a történelmi műsorok, a „Zenés album” és orosz, angol, francia szorozatok. Külön megemlíthjük a II. gimnáziumnak szánt angol és a főmunkások készült, 60 lelkéből álló orosz, URH-n elhangzó sorozatot.

Tanácsoljuk mind a szülőket, mind a tanulókat a műsorprogram figyelemmel kísérését, illetve azok meghallgatását.

□ Egy kanadai postást bíróság elé állítottak, mert lakásán 3400 kézbesítetlen levelet és 142 csomagot találtak. A postás a tárgyaláson ezt mondtotta: „Nem tehetek róla, de nagyon-nagyon lusta vagyok, az emberek pedig túl sokat írják nekem.”

□ Az Egyesült Államok postavezérigazgatósága májusban 15 centes bélyeget ad ki az Apolló 8. holdkörüli útjának megőrkítésére.

□ Csehszlovákiában 1970-ben már 2 millió telefonelőfizető lesz. A Hírközlési Tudományos Kutatóintézet jelenleg 1980-ig dolgozza ki Csehszlovákia telefonhálózatbővítési tervét. Körülbelül négymillióra becsülik az 1980-ra várható telefonelőfizetők számát.

Szabó László

Sportolókat ünnepeltek

Színhely: változatlanul a Benczur utcai Postás Kultúrotthon.

Hangulat: változatlanul kitűnő a mintegy 300 postás üzemi, sportszerető dolgozó és hozzátartozók között.

Az esemény: változatlanul — az előző évekhez hasonlóan — a tömegsport 1968. évi eredményeinek összegezése, a szebbnél-szebb díjak kiosztása.

Változat: ezúttal nem egy, hanem az elmúlt tíz esztendő munkája kerül Pressmayer József, a Testnevelési- és Tömegsport Bizottság lelkes vezetőjének beszámolójában értékelésre.

Ennyit az előzményekről...

A fejlődés számadatai

Ne tessék abbahagyni a cikk olvasását, nem esünk abba a hibába, hogy az elmúlt tíz esztendő több száz eredményét sorolni kezdjük... Legfeljebb

azt említjük meg, hogy 1958-ban 6 nagypályás labdarúgó-csapattal indult az üzemi futballbajnokság, 1968-ban a kis-pályás bajnokságban, hat különböző osztályban, illetve csoportban folyt a bajnoki küzdelem. Tíz évvel ezelőtt 5 sportkör és 24 sportszervezet kezdte meg a működését, jelenleg 7 sportkörben és 43 sportszervezetben folyik rendszeres tömegsport munka. És így lehetne folytatni első sorban a természetjárók, de a sakkozók, a tekézők, a röplabdázók, az atléták, az asztaliteniszezők fejlődését is, számukról bizonyítással. Még az evezősök fejlődése is töretlen volt 1958–1964 között. Az 1965-ös nagy árvíz súlyosan megrongálta a vízitelepet, amit helyreállítani már nem volt gazdaságos, és új építését határozták el. Ez év végén, a Római parton, korszerű vízitelep kerül átadásra. 1970-ben tehát ismét megkezdheti mű-

ködését az Evezős Társadalmi Bizottság.

Szakszervezet és sport

Mindez — hangoztatta a beszámoló — összhangban áll szakszervezetünk kongresszusainak a sportra vonatkozó határozataival: a postás sportszervezetünk a legfontosabb feladatának továbbra is a tömegsport fejlesztését tartja. A tömegsport társadalmi bizottságai lépten-nyomon érezhetik a szakszervezet támogatását. Csupán egy — kiragadott — példa ennek bizonyítására: szakszervezetünk a „Postás Vonat” kirándulásokhoz jóval több, mint 400 ezer forinttal, hogy pontosak legyünk: 423 658 forinttal járult hozzá. Erdemes volt. Ezekben a kirándulásokon 1958–1968 között 34 676 postás dolgozó és 12 286 családtag, összesen 46 962 személy vett részt.

Az Alközpont ingajárata

Aztán a beszámoló átadta a szót és a működési területet Koncz Sándornak, szakszervezetünk elnöksége tagjának, aki — néhány, a további lehetőségeket ismertető — mondat után kiosztotta a díjakat.

Nem volt könnyű dolga. Annyi serleget, érmet, ajándék tárgyat, jutalmat kellett átadni, elismerő kézszorítások kíséretében. Jöttek egymás után a hivatalok, üzemek képviselői, legtöbbször is, hiszen több sportág díjazásában voltak érdekelték. Az Alközpont képviselője, példá-

Pécsi gondok

Dr. Jádi Sándort, a Pécsi Postás SE elnökét nem lehet felelőtlenséggel vádolni. Levelet, amelyet a sportrovat számára küldött, az alaposság, minden szakosztály munkájának ismerete és a sportszeretet jellemzi.

Elsőként — természetesen — az atlétikai szakosztály országoszerre meglepetést keltett megszűntetésének körülményivel foglalkozik az elnök. Sőt, azt írja: „Az atlétika szakosztályunk tulajdonképpen nem szűnt meg, csak elnökségünk megértette a pécsi városi TS és a Baranya megyei TS azirányú törekvéseit, hogy a Baranya megyei atlétikai életet fel akarják lendíteni. Utóképes csúszszakosztályt akarunk létrehozni valamelyik nagyobb, megyei sportegyesületben, ahol mind az anyagi, mind a szakmai feltételek jobban biztosítottak. Ezért atlétikai szakosztályunk legtehetségesebb fiataljait, edzőjüket együtt, áttadtuk a Pécsi Dózsnak.”

Talán vitatkozni lehetne az előző, illetve egyesületi állásponttal, ha dr. Jádi Sándor következő bekezdése nem így hangzana: „Erre annál inkább is sor került, mert állami támogatást csak három bázis-szakosztályunkra, az NB II-ben szereplő női és férfi kosárlabda-csapatunkra és az NB III-as asztaliteniszezőkre kaptunk. Utóbbiaknál a sportiskolát is beindítottuk. A többi szakosztályt: maradék atléták, sakkozók, természetjárók, labdarúgók — az egyesület saját erőforrásaiból kell fenntartani.”

A levél — nyilván érezve az atlétikai szakosztály helyzetének jelentőségét — ezek után ismételtén visszatér a „sportok királynője” problémakörére. Mert összetett problémáról van itt szó, ezt bizonyítják az alábbi sorok is: „Az atlétikai szak-

osztálynak mindössze öt postai alkalmazott versenyzője volt, a többi mindig egy-egy versenyre kaptuk „kölcsön” az Építőipari Technikumtól. Sajnos, az Építőipari Technikum a hasonló, felsőfokú tanintézet beindulásával előbb-utóbb megvonja emberanyag-utánpótlását és akkor még csak tömegsport-jogosultságunk sem lesz. Nem beszélve arról, hogy tömeget — iskolásokat — eddig is hoztak, de minőséget nem. Nekünk viszont két edzőt kellett emiatt fizetni, állami támogatás nélkül.”

Hát igen, így már sokkal érthetőbb a dolog. És igazat kell adnunk az előző levél befejező részének is, amely — összegezve — ezt állapítja meg: „Így egyesületünk fejlesztési tervje két NB II-es kosárlabda, NB III-as asztalitenisz- és a megyei bajnokság I. osztályába visszajutott labdarúgó szakosztályát. Kosárlabda csapatainkat — változatlanul — a nőknél Lukács Ferenc, a férfiaknál dr. Bányai Sándor edzi. A női csapat jelentős erősítést kapott az átigazolások során, reméljük, sikerül megkapaszkodniuk az NB II-ben. Labdarúgóinkat is régi postás-játékos, Kamondi Imre edzi továbbra is. Kamondinak nem kis része van a megyei II. osztályú bajnokság megnyerésében, az I. osztályba való visszajutásban. Egyébként a labdarúgók számára is sikerült néhány jó játékosra átigazolás, így a megyei I. osztályban is sikeres szereplést várhatunk tőlük. Amint írtam tehát, nálunk továbbra is él az atlétika, ha erre igény mutatkozik. De egyelőre életképtelen. Biztos vagyok azonban benne, hogy a későbbi évek során újból hallani lehet majd a Pécsi Postás SE atlétáiról.”

Összintén kívánjuk, hogy így legyen!

Vedres József

A VERÉB IS MADÁR

Magyar filmvígjáték

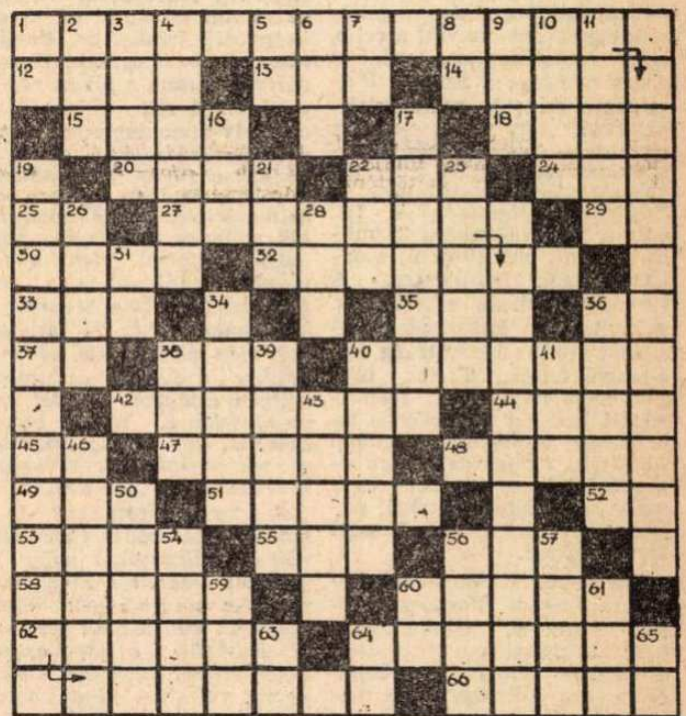
Kállai István írónak és Hintsker György rendezőnek sikerült a legjobb francia vagy olasz filmvígjátékokkal egyenrangú szatirikus filmkomédiát alkotni. A történet alapötlete is frappáns: az ikertestvérek egyike 15 évvel ezelőtt egy nemzetközi kerékpárverseny során beszólik a bolyba, kiszólik az országból. Alexander Helló most hazatér látogatába Holló Zoltánhoz, aki itthon serényen dolgozik, de az illetékesek még remek találmányát sem méltányolják.

Zoltán szerelme összetéveszti a véletlen találkozásánál a megszólalásig hasonló testvéreket és a gátlástalan Alexander visszaél a helyzettel. Zoltán egy váratlanul kinálkozó lehetőséget felhasználva szerepcserét rendez és fivére útlevelével, valamint turistaklubbeli pecsétjével itt-

hon és külföldön fantasztikus és ugyanakkor harsányan kacagató bonyodalmakat kever. Végül is minden rendbe jön, de közben a filmszatíra alaposan leszedi a keresztvíz és a valuta előtti túlzóan torz itthoni hajbókálástól, kigúnyolja életünk sok-sok fonákságát, s mindent hallatlanul szellemesen, a nézők nevetőizmait alaposan próbára téve teszi. A kettős főszerepet a népszerű komikus László alakítja, aki ezúttal az ikertestvérek megformálásával remekbeszabott két jellemet teremtet. A népes és egyszerű szereplőgárda minden tagja kitűnő alakítást nyújt.

A veréb is madár várható biztos közönségikere azért is különösen öröndetes, mert filmvígjáték-teremtésünk még jócskán elmaradt a közönség jogos igényeitől. (vi)

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. A múlt havi számunkban egy szép vers jelent meg. Abból idézzük. 12. Arra a helyre? 13. Rag. 14. Német csillag. 15. Vallásos festmény. 16. Figyelmeztető. 20. Baljóslatú jel (lat.). 22. Gyakori családnév. 24. Rész a temetésnek (!). 25. Azonos betűk. 27. A vers címe. 29. L. F. 30. Folyondár. 32. Munkaszervezeti harcos volt (személynevének kezdőbetűjével). 33. Kérdőnévmás. 40. Kinyitott? 42. Fűtő- és hajtóanyagok (román eredetű). 44. He-lyesen: egykori asztalitenisz-bajnok volt. 45. Azonos betűk. 47. Például a veréb. 48. Az utód. 49. Kérdőnévmás — többes. 51. Told. 52. A. U. 53. Keresztül ám. 55. Folytonossági hiány. 56. Lakatol. 58. Szónok. 60. Bővek. 62. Mindig. 64. Országok. 66. Gríz.

FÜGGŐLEGES: 1. Csapadék. 2. Becézett Ede. 3. Bérli. 4. Szabad angol paraszt a hűbérsg korából. 5. Keresztül. 6. Taszit. 7. Azonos betűk. 8. Ugyancsak azonos betűk. 9. Ilyen csomag is van. 10. Má-zolt. 11. Kollektív mezőgazdasági szövetkezet a Szovjetunióban. 16. Figyel (—). 17. Kitalálják. 19. A versidézet második része. 21. Tagadás. 22. KSR. 23. Testedzés. 26. Gyógyvíz. 28. Otthon. 31. Keresztül. 34. Megverik. 36. Egy bizonyos időpont. 38. K.A.M.

ul, akár ingajáratot is szervezhetett volna, annyiszor kellett a díjakkal zsúfolt asztalhoz mennie. De a Postavezérigazgatóság képviselője sem panaszkodhatott...

Az összesített eredmények is ennek a két üzemnek, illetve hivatalnak eredményes tömegsportmunkáját igazolják. A Legjobb sportkör címét és az ezzel járó tiszteletdíjat a Postavezérigazgatóság nyerte, a „Legjobb sportszervezet” kitüntetését — immár hatodik éve egyfolytában (!) — az Alközponti üzem érdemelte ki. A Kilán tömegsport mozgalomban is az Alközpont és a Rádió TV Igazgatóság bizonyult a legeredményesebbnek. A IX. kerületi Testnevelési és Sportszövetség „Kilán” emléktábláját — a Szövetség kérésére — a díjkiosztó alkalmából nyújtották át Ilcsik Józsefnek és Széplaki Lászlónak.

Kiemelkedő, sok szabadidő-feldolgozásával járó társadalmi munkájukért a társadalmi bizottság tagjai közül Bálint János, Csere György, Doboz András, dr. Fejes Béla, Jécsay Sándor, dr. Katona Gyula, Kiss Ernő, Magyar József, és Széplaki László; az üzemek közül Bartos László, Eder Ferenc, Finta Ferenc, Gránca József, Horváth László, Makrai Gyula, Márkus János, Rahada Vince, Szabó Ferenc és dr. Szentgyörgyi Imre kaptak meg a széperetű emléktáblát.

Es amikor kiürült, csupasz lett az asztal, tánczenekar vette át a főszerepet. Zengett tőle a Benczur utca, egész reggelig. (vedres)

□ A szovjet posta Beregovói tábornok ürrepüléséről bélyeget adott ki. A 10 kopekes bélyegen az űrhajós portréja, a Szojuz 3. űrhajó és a repülés ideje: 1968. október 26–30. lát-ható.

□ Egy bélyeggyűjtemény, amely a nagy Indianapolis-i gyógyszeripari cég alapítójának az örökségéből származik, egy árverés alkalmából rekord-összeget, hárommillió dollárért kelt el. A gyűjtemény legértékesebb darabját, a „Black Hondurast” — amely a világ legértékesebb légipostai bélyege — használatlan is 29 ezer dollárra becsülték.

POSTÁS DOLGOZÓ
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság.
Felelős szerkesztő: Bércs György
Szerkesztőség: Budapest
XIV., Cházár Andráss utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat.
Budapest VII., Rákóczi út 64.
Telefon: 224-618
Felelős kiadó: Gábor Márton,
a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója.
Terjeszti a Postások Szakszervezet Szikra Lapnyomda, Budapest

Miért nem kell munkásszállás — a szegedi vezetőknek?

1966 júniusában arról írtunk, hogy sürgősen javítsanak a Szegedi Postaigazgatóság területén dolgozó hálózati építő munkások munkakörülményein. Szakszervezetünk központi vezetőségének május 27-i ülésén ugyanis Prágai György, a Csongrád megyei bizottság titkára felhívta a figyelmet arra, hogy az igazgatóság nem sokat tesz a munkakörülmények javításáért.

Akkoriban bejártuk az igazgatóság jelentős részét, s beszéltünk a hálózati építő munkások mintegy 80 százalékaival. Megállapítottuk: a bíráló megállapozott volt. A dolgozók panaszkodtak a műszaki feltételek hiányára, az áldatlan munkakörülményekről, s kérték, hogy azokat, akik a munkahelytől 40–50 kilométernyire laknak, szállítsák naponta haza. Az igazgatóság vezetője ezt mondta: irtam az igazgatóságnak, igényeltem gépkocsit, de választ sem kaptam. Más munkahelyen szerszámosládát kértek, mivel reggel a szállásról, este pedig vissza kell mindent cipelniük. Szóvá tették, hogy az alkalmi szállásokra naponta és személyenként kevés a biztosított 10 forint. Hallottunk arról is, hogy munkahelyre érkezéskor a dolgozók kénytelenek egy-két napig szállás után futkosni, pedig ez — mint mondtuk — a vezetők feladata lenne.

A riport megjelenése óta két és fél év telt el. Vajon mi történt azóta?

Szakszervezetünk többnapos vizsgálatot folytatott, s többek közt megállapította: a magán-szállások díját 20 forintra emelték, s azok általában elfogadhatók. Az utánjárás azonban ma is a dolgozókra hárul — munkaidőben! A vizsgálatnak egyébként az volt a célja, hogy megállapítsa, valóban nincs szükség a Szegedi Postaigazgatóságnak munkásszállásokra? Egy évvel ezelőtt ugyanis — éppen az igények figyelembevételével — központi vezetőségünk javaslatára, a Postavezérigazgatóság a III. ötéves terv időszakára 25 millió forintot biztosított új munkásszállások létesítésére. A tervdokumentáció elkészítését, a kivitelezői kapacitás biztosítását stb. az igazgatóság feladatává tették. Mindez, tudjuk, nagy munkával, felelősséggel jár. Azt hihetnők, e lehetőséget mindentűtt örömmel fogadták. Az igazgatóságok — a szegedi is — általában egymás után jelentették: hol, milyen költséggel terveznek szállást létesíteni.

Egy évvel később Fodor István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője, elhatározását megváltoztatta, mondván, hogy e kérdést munkásszállással oldja meg. Volt ilyen vita más igazgatóságokkal is, de végül is a miskolci, soproni, debreceni, pécsi postaigazgatóság intézkedett a tervezett munkásszállások tervdokumentációjának elkészítésére. A szegediek nem kezdtek hozzá. (Korábban Békéscsabán és Baján akartak munkásszállást építeni.) Munkásszállás helyett tehát —

munkásszállítás; a kocsiparkot majd a Postavezérigazgatóság biztosítja...

Szegeden, Orosházán, Kiskunhalason, Baján ugyan léteznek kisebb-nagyobb munkásszállások, de mindegyikben a régi, korszerűtlen emeletes vasúgyakban pihennek az emberek. Szegeden a zsúfoltság a jellemző; pokrócokkal takaróznak, a paplan csak ígéret maradt. Az orosházi 12 fős munkásszállás korszerűtlen és kihasználatlan. A Tótkomlóson dolgozó hálózati építő munkások inkább helyben, a házaknál keresnek szállást. Sokan 150 kilométernyire dolgoznak családjuktól. (Vajon, hogy oldják meg hazaszállításukat? 300 kilométert kellene naponta utazniuk az embereknek.) A Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzemnek volt egy szállása, de megszüntették, pedig 27 postás jár be messzebből munkahelyére, ezenkívül tízen állandóan az 1. sz. postahivatalnál dolgoznak, és — a városban drága alberletben laknak. Kiskunhalason még a világítás is megoldatlan, s a nyolc lakó egyetlen lavórban tisztálkodhat.

Csanádi János főépítészvezető szerint mégsem kell munkásszállás: közelben lakókat alkalmaznak majd. Ez lenne a legkedvezőbb. Azonban közismertek a posta létszámgonddjai. Még sajnos, nagyon távoli, amikor a főépítészvezető elképzelései megvalósulhatnak.

A vizsgálat tapasztalatait megbeszélte Fodor István, az igazgatóság vezetőjével, Török Józseffel, a fejlesztési igazgatóhelyettesével és Szaniter Györggyel, a szakszervezet területi bizottsága tagjával.

Mit mond Fodor István? „Újabb általános felmérést végeztetek. — Az emeletes vasúgyakat azonnal kicseréltetem. — Két autóbust alaktítottam ki munkásszállításra. — Ha annyira ragaszkodnak a munkásszálláshoz, megépíttetem 1974-re!”

Feleslegesnek tűnik már az újabb felmérés, hiszen órák alatt is megállapíthatják a helyzetet. Az emeletes vasúgyak egyszerű „felszámolásával” a férőhelyek száma felére csökken! A két busszal sem lehet naponta 300 kilométert utaztatni az embereket. Az 1974-re felépülő munkásszállásokra azért is hosszú a várakozási idő, mert — sajnos — az elmúlt évben ez ügyben vajmi kevés történt.

A brigádvizsgálat megállapításai magukért szólnak: feltétlenül szükséges az új munkásszállások építése. A munkakörülményeket nem lehet elválasztani a munkásszállások kérdéséről. A nehéz fizikai munka után szükséges, hogy a dolgozók pihenését kulturált, nyugodt körülmények között biztosítsák. A Szegedi Postaigazgatóság vezetője minderről azért sem feledkezhet meg, mert a területi bizottság éppen két és fél évvel ezelőtt tarta fel a kedvezőtlen körülményeket.

Mit innak nálunk?

„Jöjjön a hatodikra” címmel mondja el az ismeretlen cikkíró panaszt az igazgatóságnak. Egyik nap nem jött a levehordó. De más postások érkeztek, hárman is. Hoztak hatvanégy postaládát. Istennemre mondom, igazgatósági Kar-társ, aranyos kis ládák voltak... A ládák ottmaradtak, házi oltárnak... Naponta ott imádkozott előttük az egész ház! Főleg reggel... Amikor még nem volt ott az újság és már harmadszor másztunk le a hatodikról hiába... Különben is, mi mind a hatvanégy antiszociális lények vagyunk, mert azt kívánjuk a szegény kézbesítőtől, hogy ő jöjjön a hatodikra... Mászunk le mi tízenketten a hatodikról?, tízenketten az ötödikről?”

Még jó, hogy a panasz nem az egész házra terjed ki, mert ha jól megszámloljuk, a hat-szor tízenketten az ötödikről is számíthat. A panaszos pedig

megelégszik hatvanégy kis ládával. Mi azonban nem elégedhetünk meg, mert súlyos hibának tartjuk, hogy a posta nem szerel fel minden lakás részére levélszekrényt. Segíteni mégsem tudunk, mert az „a — s” szignójú cikkíró a ház közelebbi helyét nem jelöli meg, csupán annyit ír: „A házban, ahol lakom.” E címzés pedig elégtelen, különösen, ha azt látják, hogy a panaszos írás betűről betűre, a január 12-i Petőfi Népében, és a Kelet-Magyarországban, a január 15-i Heves megyei Népszámban, a január 16-i Tolna megyei Népszámban jelent meg.

A felrótt hibák bizonyosan fennállanak. Lehetnek bajok a kézbesítés körül, de azért mégsem nyomozhatunk a négy megyében, hogy melyik is az a ház, ahol a bíráló lakik.

Azért gratulálunk hazánk „teljes jogú” polgárának, aki nekünk négy megyében is van lakása.

(J. L.)

Egy könyv margójára...

Fenti címmel cikk jelent meg a Postás Dolgozó 1969. januári számában a Postai Üzemszervezés kézikönyvről. Azóta többen vitatták a cikknek üzemszervezéssel foglalkozó dolgozók társadalmi munkájáról szóló részét.

Kétségtelenül jogos az igény: az üzemszervezéssel foglalkozó dolgozókknak egyéb — akár szakmai, vagy társadalmi — megbízatásuk csak annyi legyen, amennyi nem gátolja az üzemszervezői feladatok elvégzését.

Tehát nem az egyéb szakmai és társadalmi megbízatásuk ellen emeltünk szót, hanem azért, hogy körültekintőbben és egyenletesebben bízzák meg az üzemszervezőket egyéb szakmai feladatokkal, társadalmi munkával.

Elismerésre méltó, hogy az üzemszervezők jelentős része szívesen végez társadalmi munkát. Erre a jövőben is szükség lesz, de változtatni kell azon — és ez nemcsak az üzemszervezéssel foglalkozó dolgozókra érvényes —, hogy amíg egyesek több megbízatásnak is igyekeznek eleget tenni, mások akarva, vagy akaratlanul nem kapnak részt a közösség érdekében végzett társadalmi tevékenységekben. Minden szakmai és társadalmi szerv vezetőjének elsődleges kötelessége a helyes, arányos munkamegosztás.

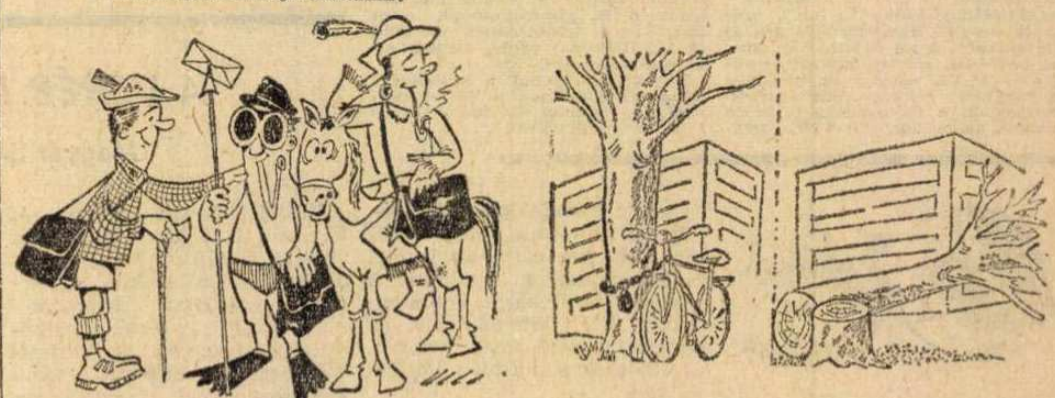
TETISZET — NEM TETISZET 1968-ban

Egy hír: Korszerűsített, bővített a Debreceni Postaigazgatóság épületét, az első ütemben adják át a konyhát és az étkezőt.

— Cseréljünk konyhát, mert abban biztos melegebb van. — Végre rájöttek, hogy mi a tényeg!

Postásgyeenuha-javaslataink:

Hegyi postás. — Balatoni postás. — Alföldi postás.

A 72-es postahivatal felvételi osztályán négy csoportvezetőnek „félleg-meddig” ígérték munkaköpenyt.

Amint éppen megkapták.

Némely helyen így néz ki az öltöző...

MOSODA — ALKALAZSORBAN

A Posta Szociális Hivatala, IX. ker. Mátyás utcai mosodájának már a „céger”-e sem valami biztató. Rozsdamarta táblácskáján csak nyomokban fedezhetők fel a betűk. Nem véletlen, hogy az avatatlan látogató kétszer is elmegy előtte anélkül, hogy feljedezne. S talán az sem véletlen, hogy ilyen ügyesen titkolják ki-jétüket. Mert ami a meredek lépcsők alján nyúló ajkón túl látható, az mindent felvilágosít. Szűkös szuterén helyiség.

Zsúfolt, levegőtlen. Az előtérben feltornyozva a temérdek vasalt ruha. A belső helyiségben egymás hegyén háján a száradó holmi, középen a mángorló. A harmadik zugban a mosógép, a szennyes, az öblítésre váró ruha.

Nyolc asszony és a mosómester mossa, öblíti, mángorolja 12 éve a napi 150 kiló ruhát, a Szociális Hivatal cseppet sem szociális munkahelyén, ahol — még egy tusoló sincs. Ahol az érvényes

biztonsági rendszabályok még elemeikben sem érvényesülnek!

Helyesen tette tehát a szakszervezet munkavédelmi felügyelője, hogy írásban értesítette a Szociális Hivatal vezetőjét: 1969. június 1-én felfüggeszti a mosoda működését. A hét pontból álló indoklás helytálló. És intézkedést sürget: tisztességes munkahely kialakítását. Olyat, amelynek ajtajára érdemes kitenni az új, olvasható cég-táblát. (Lukács)